

18 mei 2018 • Nr. 102

INHOUD

Editoriaal.....	1
Nieuw pol. spectrum?	2
Het kwartet.....	14
Update NB.TO	18
Abonneesectie.....	20
Lezersvragen.....	22
Investeringspiramide....	26

MACROTRENDS is een uitgave van:

Capital & Trends
Janseniuslaan 64-A
44561 NN HULST
BTW: NL855987753B01

e-mail :
support@macrotrends.be

Neen aan de oorlog met Iran

Beste abonnee,

In 1935 gaf Generaal-Majoor Smedley Butler een speech met als titel "War is a Racket". Hij maakte er een klein boekje van met slechts vijf hoofdstukken: 1) Oorlog is oplichterij 2) Wie verdient eraan? 3) Wie betaalt voor oorlog? 4) Hoe deze oplichterij te stoppen en 5) Weg met oorlog! Mocht ik meer tijd hebben, dan zou ik het vertalen, maar in de tussentijd kan ik u wel de belangrijkste antwoorden op die vragen meegeven.

Waarom is oorlog oplichterij? Omdat het nooit gaat waarover men zegt dat het gaat. Het gaat niet over waarden zoals Verlichting, of democratie, of, godbetert, de lammlendige fictie die we mensenrechten noemen. Vandaag wil het Westen oorlog met Iran, op basis van allerlei onbewezen voorwendsels, maar geen haan die kraait naar het feit dat Trump te Riyadh een surrealistisch zwaardendansje uitvoert met één van de meest onmenselijke regimes ter wereld. Finaal is het business, en wel een heel cynische. Consistentie: nul.

De tweede vraag is nog gemakkelijker te beantwoorden. Sinds Napoleon (hand in vest, hidden hand, vrijmetselarij) namelijk, zijn alle oorlogen gefinancierd langs beide kanten. Focus u dus niet op de winsten van de oorlogsindustrie as such: een kruisraket kost inderdaad bijna 2 miljoen USD per stuk, maar dat zijn peanuts. Waar het over gaat zijn de schulden die worden aangegaan om een oorlog in zijn geheel te voeren. Het is geen toeval, bijvoorbeeld, dat in 1914 quasi alle landen van de goudstandaard afgingen. En ook niet dat toen belastingen ingevoerd werden.

De derde vraag is daarmee ook alweer beantwoord. Er is geen geld voor de sociale zekerheid, nee, want die kost veel te veel. Maar 100 miljoen voor een F-35 vliegtuig, die niet eens veilig kan vliegen bij onweer en zelfs van op afstand door de Amerikanen teruggeroepen kan worden – bye bye militaire soevereiniteit – daar is dan weer geen debat over. En dan zie ik de zatlap in Café Derby. Ik vraag me af wat iemand aanzet om zo te beginnen drinken. De uitzichtloosheid temidden de perversie misschien?

Voor wie zou denken dat ik een links discours voer: geenszins. Ik ben zo rechts als de pest – zo ongelofelijk rechts zelfs dat ik de moderne versie van de democratie in zijn geheel verwerp. Wie er goed over nadenkt, namelijk, die ziet in dat dit neerkomt op nog maar eens een soort oorlog: die tussen de klassen. Liberalen bevechten socialisten, en in het niemandsland daartussen wordt de civiele samenleving vernalen tot pulp, massa, domdenkend voer voor de monetaire kannonnen van de centrale bankiers. Want vergis u niet: politiek links en politiek rechts zijn door hén uitgevonden.

Als ik overigens zeg dat ik zo rechts als de pest ben, dan bedoel ik daarmee niet dat ik een blind geloof heb in de vrije markt, of extreem-rechtse sympathieën zou hebben. Geenszins. De slachtoffers van de gulags en de concentratiekampen vertellen dezelfde verhalen. Als ik zeg dat ik zo rechts ben als de pest, dan bedoel ik daarmee dat ik aan de rechterhand van de Vader wil zitten. Ik wil het besef verspreiden dat Links en Rechts uitgevonden is door Onder, en dit als deel van een perpetuele oorlog tegen Boven.

Mocht dat Chinees voor u zijn, dan raad ik u aan dit nummer met aandacht te lezen. Ik zet er mijn eigen politieke filosofie in uit één, wat meteen leidt tot een nieuw politiek spectrum. Net zoals een 2D-wezen zich namelijk niet kan voorstellen dat er wel eens een 3D-werkelijkheid zou kunnen zitten achter wat "normaal" lijkt, net op die manier beseffen mensen niet dat er 4D-chess wordt gespeeld met hun 3D-geesten. Daarmee is meteen ook de vierde vraag beantwoord: enkel wanneer we de zaken correct benoemen kunnen we de leugen doorzien. Toen ik het ontdekte was ik er ... ondersteboven van.

Beste groeten,

Brecht.

Een nieuw politiek spectrum?

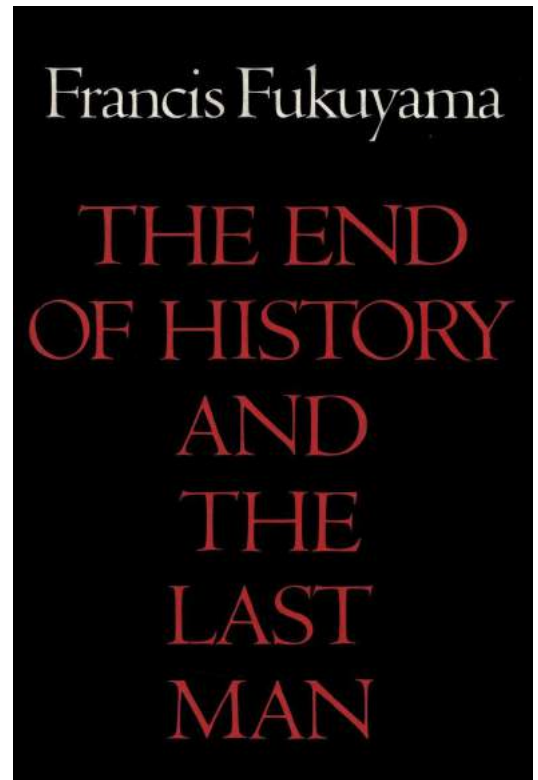
Als ik zeg dat Links en Rechts uitgevonden zijn door Onder als deel van een perpetuele oorlog tegen Boven, dan zeg ik dat niet zomaar. In de afgelopen weken ben ik eindelijk gaan beseffen waarom ik me in geen enkele politieke partij 100% kan vinden: de Waarheid is één, en ideologie komt neer op het verabsoluteren van één aspect van de waarheid, met als nefast gevolg dat andere aspecten van de waarheid politiek verdrongen worden. Bij deze wil ik u een nieuw idee meegeven: een politiek spectrum waarop ook de strijd tussen transcendentie en nihilisme te zien is.

Op de laatste studiedag inzake metafysica (27 augustus 2017) stelde ik jullie mijn tekst “De Terugkeer van de Koning” voor. Daarin had ik het over de visie dat de moderne Trias Politica een modernistisch uitvindsel was, ontstaan uit de samenzwering van twee andere machten die zo hun eigen invloed konden verbergen. Door te doen alsof de politieke macht verdeeld is over de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke – in mijn model is dat slechts één macht: de materiële – konden de twee andere en op heden verborgen machten – de spirituele en de commerciële – doen alsof ze géén macht meer hadden. Dissimuleren heet dat. Of ontveinzen.

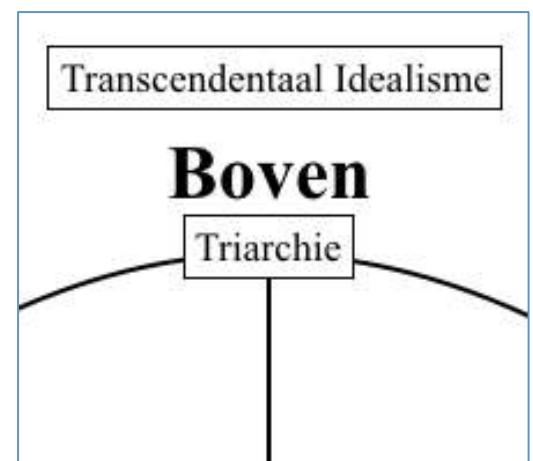

Dit is te klein om te kunnen lezen. Daarom vindt u het schema ook nog eens op de laatste pagina.

Op een drafje: wij zijn allemaal geïndoctrineerd met het idee dat er een scheiding der machten is, en we met het moderne politieke ideaal nu aan het einde van de geschiedenis gekomen zijn. Het boek van Francis Fukuyama, “The end of history”, mag ongeveer als het culminatiepunt van die visie worden gezien. Hij schreef het boek in 1989, het jaar dus waarin de Muur viel, vanuit de overtuiging dat het liberaal-democratische model nu toch zeker wel de finale overwinning op de krachten van het communisme had behaald. (Fukuyama heeft ondertussen zijn mening bijgesteld, nvba)

Zelfs 30 jaar na datum is de analyse van Fukuyama nog steeds het lezen waard. Die komt basaal hier op neer dat met de overwinning van de liberale democratie op het communisme het eindpunt van de politieke evolutie nu eindelijk was bereikt: we waren angekommen waar we moesten zijn. Niets bleek echter minder waar: “Onder” zette via de “War on Terror” de uitholling van onze natuurlijke politieke rechten gewoonweg verder, en waar we in terecht dreigen te komen lijkt wel een combinatie van communisme en fascisme te zijn: een regering van bedrijven, met als enige doel winst.

Detail uit mijn schema. Een triarchie is een politiek systeem dat gebouwd is op de erkenning dat er in wezen drie bronnen van macht bestaan: grond, geloof en geld. De materiële macht is de macht om op een bepaald grondgebied recht af te dwingen. De spirituele macht is de macht van de interpretatie, het geloof van mensen. En de commerciële macht is de macht van het geld. Tot op vandaag wordt enkel de eerste macht officieel erkend, terwijl de twee andere machten achter de schermen – ONDER – wel degelijk macht uitoefenen.

Maar dat is helemaal niet zo. Er is helemaal geen scheiding der machten. De twee andere (en tot op heden verborgen) machten – de commerciële en de spirituele – hebben een verbond gesloten, wat je met recht en rede een verbond van het Kwade zou kunnen noemen: terwijl geld in een vrije samenleving een middel is, is het voor hen een doel geworden. Geld, voor hen, is even sacraal als God. Meer nog, het IS hun God: de Mammon. Die dienen zij, met rituelen en al. Het is een soort anti-religie, volledig gericht op het verslaven van de mens. Het centrum van dit Commonwealth (of Evil) – Honi Soit Qui Mal y Pense – is de City of London, die géén stad is, maar een staat binnen een staat.

Maar dat is geschiedenis, en in deze bijdrage wil ik vooral focussen op de (foute) theorie die ons vandaag wordt aangeleerd. Schematisch geloven de meeste mensen namelijk dat onze politieke instellingen er als volgt uit zien:

1. De burger verkiest de wetgevende macht
2. De wetgevende macht verkiest de uitvoerende macht
3. De rechterlijke macht, tja, niemand weet juist hoe die macht heeft

De werkelijkheid is echter geheel anders. Het is bijvoorbeeld niet eens de burger die bepaalt wie verkozen wordt, maar de partijen die de kieslijsten opstellen. Die kieslijsten werken met voorkeursstemmen en lijststemmen, waarbij de lijststemmen een reserve aan stemmen vormen. Het is vanuit die reserve dat dan stemmen uitgedeeld worden aan hen die op eigen kracht niet genoeg voorkeursstemmen haalden om de kiesdrempel te bereiken. Maar dat uitdelen van stemmen is geen neutrale bezigheid. Ze worden uitgedeeld volgens de volgorde waarin de lijst is opgesteld. Zo komt het dat het in feite de lijst-opstellers zijn die bepalen wie verkozen wordt.

En wie zijn die lijstopstellers? Nou, de leiding van de partij op dat moment, die je eigenlijk kan gelijkstellen met de uitvoerende macht, zeker in een partitatie zoals België. Het is dus zeker niet de bevolking die verkiest wie in het parlement komt, maar die uitvoerende macht zelf. Meteen is hiermee al één illusie doorprikt: de wetgevende macht stelt de uitvoerende macht niet aan, maar omgekeerd. Als parlementariër kan je wel wat tegenspartelen, maar dan toch slechts één legislatuur – ben je te “characteriël” dan geeft men je de volgende keer gewoonweg geen verkiesbare plaats meer. Klaar. Een parlementariër noem ik dus consistent “stemvee”: hun taak is op het knopje te duwen, en wel volgens de richtlijnen van de uitvoerende macht.

Is de rechterlijke macht dan wel soeverein? Geenszins. Voor de Franse Revolutie (de eerste moderne genocide, gedenk de slachting in de Vendée) werd recht gesproken in de “parlements”, en wel door de edelen. Hoewel het waar is dat op het moment van de FR die edelen al géén edelen meer was volgens mijn definitie, maar tirannen, klopt het evenzeer dat rechters in die tijd nog gebonden waren door het natuurrecht, en niet door het positief recht zoals nu. Toen was het voor iedere onderdaan glashelder wanneer een edelman in zijn rechtspraak zijn boekje te buiten ging, want iedereen kende het natuurrecht, via het gewoonterecht. Iedereen kon nagaan of er werkelijk recht gesproken werd, of krom.

De Orde van de Kousenband is een ridderorde met één graad, die in 1348 gesticht werd door Edward III van Engeland. De legende is dat tijdens een dans met zijn nicht Joan of Kent diens jarretelle op haar enkels zakte, tot algemeen gespot van de aanwezigen. Edward III zou dan die kouseband hebben opgeraapt, aan zijn eigen knie gebonden hebben, en uitgeroepen hebben: “Zij die er slecht van denken zullen morgen beschaamd zijn”. Prompt richtte hij de “Orde van de Kousenband” op, die nog steeds de meest exclusieve Engelse ridderorde is.

Er is echter nog een andere, meer occulte uitleg voor de symboliek van de “Orde van de Kouseband”. In 1307, op vrijdag de 13de meerbepaald, waren de Tempeliers namelijk ontbonden als groepering. Ze vluchtten daarna voornamelijk naar Schotland, vanwaar zij zich een weg terug infiltrerden naar het vasteland, via Engeland. Volgens onderzoeker Ralph Ellis – expert in Egyptische symboliek – verwijst de stichting van de Orde, ook soms de orde van Saint George genoemd (de drakendoder) in directe zin naar de god Set. Eén van de betekenissen van het Egyptische woord “Set” is “lint” of “bandje”, of in het Engels “garter”. Hierboven ziet u de Garter Snake, die in het Nederland letterlijk de “Kousenbandslang” wordt genoemd. Zoek maar op! Het blauwe lint dat Joan of Kent liet vallen kan dus evengoed een herkenningsteken geweest zijn binnen occulte gezelschappen, waar ook Edward III sympathie voor kan gehad hebben. Op subtiele wijze kunnen ingewijden dus het embleem van de orde decoderen als het kruis van Set, omgeven door een blauwe slang. Honit soit qui mal y pense. Waar verwijst die “y” dan naar? Naar het kwade zelf.

Ter vergelijking: vandaag de dag is er geen kat die in het positief recht nog zijn jongen vindt. De meeste mensen beseffen niet eens dat ze onder een positief-rechterlijk systeem leven. Ze weten niet wat positief recht is. Niet dat ik u onderschat, maar voor de volledigheid: het natuurrecht, dat is het recht dat voortvloeit uit de Logos, uit de overtuiging dat het universum regelmaat heeft, en dat de wetten des mensen even vast liggen als de natuurwetten. Het gaat uit van een vaste ordening van de samenleving, van laag naar hoog, en de daarbij horende statuten. Op basis van dit natuurrecht ontstaat dan een gewoonterecht, dat iedereen intuïtief begrijpt.

Het positief recht, daarentegen, dat is helemaal niet gebouwd op de Logos, maar is één grote Chaos van regels, die een gevolg zijn van het clashen van menselijke ideologieën. Vandaag de dag is alles een recht waar 51% van het stemvee zich via een druk op het knopje akkoord mee verklaard heeft, en hoewel er intern wel degelijk een zekere consistentie te vinden is, is het even waar dat de grondslag van dat recht niet de natuur is, maar de cultuur van degenen die de grondwet schreven. Rechters, zodoende, moeten vandaag “de wet” volgen, zélf al zou dat onrechtvaardig zijn in natuurrechterlijke termen.

Neem nu bijvoorbeeld belastingen. Er zijn fiscale maatregelen die ervoor zorgen dat zaken voor méér dan 100% aftrekbaar zijn. Een elektrische wagen, bijvoorbeeld, die is dat voor 120%. Dat betekent dus niet enkel dat een persoon die een Tesla koopt die kost volledig in mindering van zijn belastbaar inkomen mag brengen, maar dat hij zelfs nog 20% van andermans belastingen erbij krijgt. Afhankelijk dus, van de acties van een deel van de bevolking, wordt een ander deel van de bevolking verplicht om méér belasting te betalen. Ik kan me niet inbeelden dat dit onder een natuur-rechterlijk systeem zou worden toegelaten. Onder een positief-rechterlijk: geen probleem.

Er zijn rechters die zich terdege bewust zijn van het nihilistische element in het positief recht en er in hun rechtspraak zoveel mogelijk rekening mee houden. Maar hun macht, op vandaag, is zéér beperkt. Niet alleen worden ze nog altijd politiek benoemd – met van die rookschermen zoals de Hoge Raad voor Justitie in België – tevens is het zo dat ALS er dan al eens een juridisch veld is waarin er nog geen wetgeving bestaat en ze dus in alle vrijheid (beperkt door het natuurrecht zelf) nieuwe rechtspraak zouden kunnen ontwikkelen, ze binnen de kortste keren worden gekortwiekt door de uitvoerende macht, die haar invloed in de wetgevende macht gebruikt om een wet

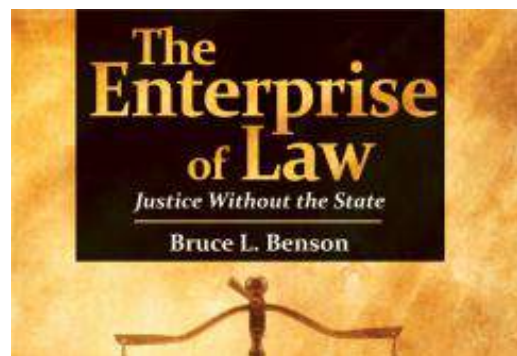
Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο.

Johannes 1:1: In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. Die term “Woord”, dat is een verwijzing naar de Logos, de overtuiging of het geloof dat het universum regelmaat vertoont. Sinds Hume, namelijk, begrijpen we dat we uit correlatie geen causaliteit kunnen afleiden: het is niet omdat twee fenomenen telkens na elkaar voorkomen (correlatie), dat het eerste fenomeen ook daadwerkelijk het eerste veroorzaakt (causaliteit). Dat is een psychologische projectie, geen logische noodzakelijkheid. Natuurrecht is gebouwd op alles wat logisch – dus uit de Logos – kan worden afgeleid. De bronnen van het natuurrecht zijn met andere woorden niet mensgemaakt (we gaan er niet over stemmen) maar metafysisch: voorafgaand aan elk menselijk gedacht erover.

De enige reden dat Tesla rendabel is, is omdat het van in het begin een “pet project” was van de politiek. Via massale subsidies, en tevens ook via uiterst gunstige fiscale maatregelen, kon zowel het aanbod als de vraag kunstmatig hoog gehouden worden. Ironisch genoeg is het precies door de financiering via belastingen dat mensen niet genoeg geld overhouden om sneller hun eigen, meer vervuilende auto’s te kunnen vervangen door nieuwe.

→ De regulering rond Bitcoin is een mooi voorbeeld van hoe het positieve recht ex ante al gaat beslissen hoe rechters moeten omgaan met eigendomsconflicten in de cryptowereld. Niet de rechtspraak, maar de politiek heeft al beslist hoe het recht moet toegepast worden.

Dit boek is een aanrader. Bruce Benson legt uit hoe common law ontstond uit customary law, het recht gesproken door lokale rechters. In een vrije markt van rechtspraak komen automatisch de beste oplossingen boven drijven, die dan gemeen goed worden.

te laten stemmen die die vrijheid weer inperkt.

In Nederland is het beter. Daar worden rechters voor het leven benoemd, en protestants zijnde, zijn het ook echte regelneven. Maar in België is alles mogelijk. Werkelijk alles. België is het meest fascistische land van de EU, omdat de uitvoerende macht de wetgevende en de rechterlijke volledig in handen heeft. Het is dan ook geen toeval dat de Europese Unie, zélf een dictatuur, zich in Brussel is gaan nestelen. En het is evenmin toeval dat ik het goede voornemen dat ik in één van mijn eerste edito's van 2014 uitte, tot uitvoering heb gebracht: weg uit dit duivelsnest. Vrienden, familie, en de MT-studiedagen, maar voor de rest moet ik daar niet meer zijn.

Wat is het punt dat ik hiermee wil maken? Dat onze hele politieke filosofie langs geen kanten klopt. Dit is hoe het werkelijk in elkaar zit:

1. De uitvoerende macht bepaalt wie verkozen wordt
2. De uitvoerende macht bepaalt wat gestemd wordt
3. De uitvoerende macht bepaalt de belissingsruimte van rechters

Telkens als ik dus “uitvoerende macht” hoor, decodeer ik dat al geruime tijd anders dan de meeste mensen. En ik raad u aan om dat ook te doen. Zo wordt u sneller wakker. Ik zie hen namelijk niet als de uitvoerders van de (theoretische) Wil van het Volk (Volonté Générale, cf. Rousseau) maar als het management van de fiscale slavenplantage. Dé reden, namelijk, dat deze onjuiste politieke filosofie het levenslicht zag, zijn de zeventiende-eeuwse Venetiaanse machinaties, gedirigeerd vanuit de City. De moderne staat werd op het continent ingevoerd in het jaar 1648. Wat achtergrond daarbij zal u meteen duidelijk maken waarom het helemaal géén overdrijving is om consistent te spreken van een slavenplantage.

Het jaar is 1540. Paus Paulus III – echte naam: Alessandro Farnese, uit een Venetiaans diplomatengeslacht – keurt de Orde van de Sociëteit van Jezus goed, beter bekend als de Jezuïeten. Die orde was “spontaan” ontstaan, maar al van in het begin gewantwoord door de Dominicanen, die je nog het best kan zien als de intellectuele elitetroepen van Rome. Dat waren de slimste, en die hadden volgens mij maar al te goed door dat die Orde in feite een infiltratie was van buiten het geloof om – vanuit Venetië. Echter: Paulus III (let op de naam: dat is in feite een verwijzing naar Saul, de christenvervolger) was zélf al een infiltrant, en zo kwam het verrottingsproces van de Rooms-Katholieke Kerk dus tot zijn hoogtepunt.

23 jaar eerder, namelijk, in 1517, had Martin Luther – een augustijner monnik – zijn beroemde 95 stellingen aan de poort van de slotkerk te

Het is zeker niet mijn bedoeling om de protestantse lezers onder onze abonnees te schofferen, maar laat ons een kat een kat noemen: terwijl de originele kritiek van Luther vooral tegen de financiële misbruiken van de Rooms-Katholieke Kerk gericht was, zijn de meeste vormen van protestantisme (check Calvinisme) sindsdien vervallen in precies dezelfde fout. Met name Hollanders (quasi altijd protestants qua subcultuur) zijn nog steeds bijna exclusief gericht op geld verdienen aan een sociaal contact. Sociaal krediet kennen zij niet. Sympathie ook niet. In Vlaanderen hebben we zelfs een gezegde: “Heeft een Hollander u vergeten te bedriegen, dan is hij het vergeten”. Echt bedriegen is het echter niet. Die mensen kunnen zich gewoonweg niet inbeelden dat er ook nog iets anders bestaat dan geld verdienen om het geld.

➔ Google eens: “[How the venetian system was transplanted into england](#)” van Webster Tarpley, en je zult veel bijleren.

Paus Paulus III, beter gekend als Alessandro Farnese. Infiltrant vanuit Venetië, die de door joden opgerichte Sociëteit van Jezus officieel goedkeurde, en die we met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid als opvolger mogen zien van de Tempeliers. ERRATUM: In de vorige editie had ik ook een foto van Farnes opgenomen, maar dat was de verkeerde. Er zijn namelijk een aantal potentaten met de naam Alessandro Farnese.

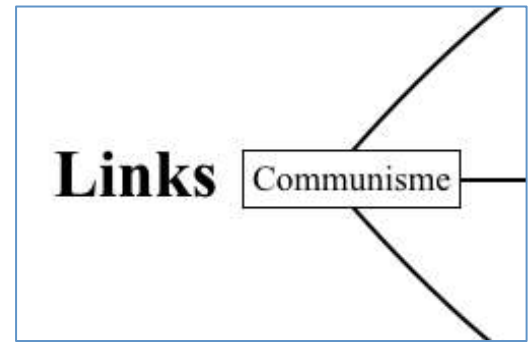
Wittenberg geslagen, met als één van de belangrijkste aanklachten de misbruiken inzake de handel in aflaten die Rome – toen al meer dan een eeuw onder invloed van Venetië – had toegelaten. Die reactie, van Luther, was mijns insziens 100% terecht: aflaten hadden altijd al bestaan, en waren op zich geen probleem, maar de handel erin, die kwam neer op corruptie, want de lokale priesters konden hun eigen gelovigen zo bang maken voor de hel en het vagevuur dat die arme stakkers letterlijk vroegen om uitgemolken te mogen worden.

Maar wat was de reactie van Rome? Een open debat over die stellingen? Of een afschaffen van de handel in aflaten? Geenszins: omdat Venetië maar wat graag Rome zag afbrokkelen – dat was eerder al gelukt met hun agent Henry VIII die in 1534 in Engeland zijn eigen Kerk uitriep – werd deze interne kritiek – vergeet niet dat Luther toen nog Katholiek was – bewust ten spits gedreven, zodat in een verder verloop van feiten leningen konden verstrekt worden aan beide kanten: zowel aan Rome als aan de protestanten. Tegen 1568 zat het er bovenarms op en begonnen twee van de meest bloedige en wrede oorlogen die Europa ooit gezien heeft: de Tachtigjarige, gevolgd door de Dertigjarige in 1618.

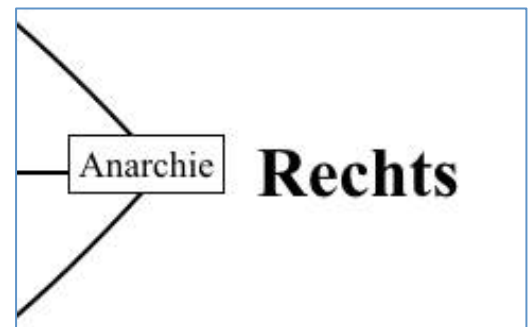

Gedurende al die tijd profiteerden vooral de bankiers van deze strijd, omdat, zoals ik eerder al schreef, oorlog het meest rendabele businessmodel is dat ooit het licht zag: wint partij A, dan kan het partij B dwingen om de schulden af te lossen. Wint partij B, dan omgekeerd. Als bankier kun je niet verliezen. Het enige wat je moet doen is je eigen macht dissimuleren, en op tijd elke poging tot vrede torpederen. Hoe langer zo'n oorlog duurt, hoe meer macht je hebt over de landen in kwestie. Dat is dan ook exact wat gebeurd is in 1648: het is met de Vrede van Westfalen dat de oude politieke orde, gebaseerd op het natuurrecht, definitief het onderspit moest delven: toen werd zelfs de Koning onderdaan van het rechtspositivistisch schuldvehikel dat we nu nog steeds “de staat” noemen.

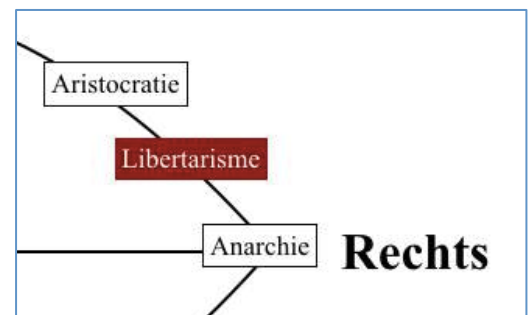
Na dit intermezzo moge duidelijk wezen dat het de financiële macht is, door het corrumperen van de spirituele macht, die ervoor gezorgd heeft dat de materiële macht LETTERLIJK verdeeld is geraakt. Dat is de schuld van die materiële macht zelf natuurlijk, maar dat doet er nu niet meer toe: vanaf het moment dat onze Europese soevereinen de notie “natie” aanvaardden als bron van de soevereine macht, en niet langer het natuurrecht op basis van de Logos (waar zij dan de bewaker van waren) kon het degeneratieproces zich inzetten. Na 1648 krijg je 1689, wat de “Glorious Revolution” werd genoemd maar in wezen niets meer dan het op de troon zetten was van een door bankiers gekochte Koning.

Communisme is theoretisch onmogelijk. Het predikt de klassenloze samenleving, gebaseerd op het collectief eigenaarschap van de productiemiddelen. Maar om dat collectief eigenaarschap te realiseren is er eerst een “voorhoede” nodig die de bestaande eigenaars hun productiemiddelen afhandig maakt. Eens dat gebeurd is, zo luidt de theorie, is alles van iedereen. Die publieke middelen, echter, moeten wel degelijk door iemand beheerd worden. In de praktijk komt het erop neer dat die onbaatzuchtige voorhoede in wezen toch de eigenaars worden – van alles.

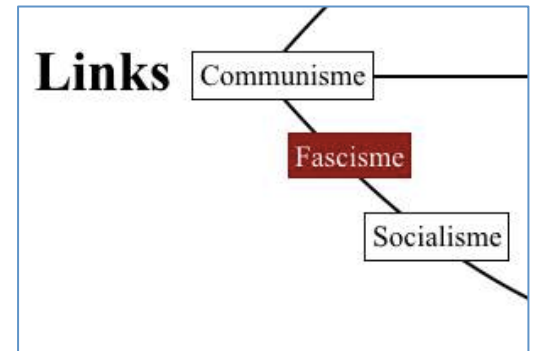
Anarchie is even utopisch als communisme. Het predikt de totale vrijheid van sociale normering in het leven van het individu. Dat impliceert evenwel ook dat er geen enkel moreel edict kan zijn dat de handelingen van dat individu ethisch begrenst. Arché betekent principe, en an-arché is dus “zonder principe”. In de praktijk komt dit dus neer op de wet van de sterkste. Of liever: de wet van de minst scrupuleuze. Dat het echter al even theoretisch onmogelijk is moge blijken uit het feit dat niemand 24u wakker kan blijven om zijn eigendom en leven te beschermen. Dus de atomaire vrijheid van het individu is dus minstens al beperkt door de afspraken die je met één individu moet nakomen. Helemaal an-arché kun je dus niet leven.

Libertarisme had ik geen plaats gegeven in mijn schema, omdat het in feite maar een “fringe movement” is: een marginale beweging. Het is gebaseerd op een totaal herdenken van de samenleving vanuit het individu, en heeft zodoende sympathie voor het anarchisme. Maar het heeft wel degelijk een principe: het NAP of non-agressie-principe. Dat alleen is echter niet genoeg om een samenleving vorm te geven.

Daarna (in 1789) kwam dus de Franse Revolutie, volledig op poten gezet vanuit de City (zie Webster Tarpley, Eustace Mullins, et al). Daarna kwamen de burgerlijke revoluties van 1848, die de natuurlijke orde nog verder kapot maakten, door aan elke malloot met ook maar enig vermogen stemrecht te geven. Vanaf dan was het poepsimpel: via gerichte propaganda rui je één land op tegen een ander, en via het parlement – ondertussen bevolkt met leeghoofdige populistten – laat je het volk zijn eigen oorlogen stemmen. Het resultaat is dat het zich steeds dieper in de schulden werkt en zodoende steeds MINDER vrij wordt, in plaats van meer.

Het trieste dieptepunt van die hele evolutie is de situatie waarin we vandaag zitten: iedereen heeft stemrecht, niemand heeft macht – behalve natuurlijk de vroedvrouwen van al die revoluties: de bankiers. Wie dus gedegen politieke analyse wil doen, die moet op zijn minst beginnen in 1648, maar eigenlijk al vanaf het moment dat Venetië Rome begon te infiltreren. Het is dan ook daarop dat ik mijn eigen politieke taxonomie gebouwd heb: niet gewoon op de as Links/Rechts (want die zijn dus bedacht door Onder: de bankiers), maar evenzeer op de as Onder/Boven, met die laatste term als een verwijzing naar de eerder beschreven natuurrechterlijke ordening van de samenleving. In het kort is dit mijn visie:

De meeste mensen zien fascisme als het tegendeel van communisme, maar er valt veel meer te zeggen voor het idee dat het een variatie is op het thema dat het individu in feite géén rechten heeft. “Du bist nichts und dein Volk ist alles” was één van de slagzinnen van het nazisme. Hoewel dit eerder een morele oproep was, en eigenlijk geen legale, kunnen we toch niet naast het feit kijken dat het idee van zelfopoffering niet werd ingezet voor het bereiken van een transcendent doel dat ook het individu ten goede komt (zoals in de triarchie, zie later) maar voor een materialistisch doel dat enkel de groep – het ras – ten goede komt.

Zijn er essentiële verschillen tussen het fascisme van Benito Mussolini en het nazisme van Adolf Hitler? Me dunkt van niet. Beiden waren gebaseerd op extreem nationalisme, een personencultus, en een inperking van individuele rechten. Het enige verschil was dat Hitler geobsedeerd is geraakt met het zionistische plan voor wereldoverheersing, en Mussolini niet. Daardoor kwam zijn binnenlandse schift meer te liggen op eugenetica en Germaanse ras. Maar in alle fascistische staten is dat thema wel degelijk belangrijk: het woord natie komt van “nascere”, geboren worden, en zowel fascisme als nazisme doen beroep op het idee van de natie. Leuke noot: zowel Mussolini als Hitler kwamen democratisch aan de macht.

“Onder” creëerde “Links” en “Rechts” in zijn eeuwige strijd tegen “Boven”

Van alle termen die u in het bovenstaand schema vindt zullen **Triarchie** en **Cryptocratie** wellicht de meest onbekende zijn. Triarchie is een term die ik zelf uitgevonden heb, om een naam te geven aan het systeem waarbij de materiële, de spirituele en de commerciële macht elkaar controleren, een beetje zoals de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke nu behoren te doen. Maar Cryptocratie, dat is een term die komt van Michael Hoffman, en die ik zeer geschikt vind om uit te drukken wat ik bedoel: de polarisatie die in de samenleving wordt aangebracht is een bewuste strategie van de occulte krachten die een bewuste gemeenschap van mensen maar wat graag zouden reduceren tot schuldsclaven, zowel in de morele als in de financiële betekenis van het woord.

Het woord “crypto” heeft door de revolutie in de crypto-currencies een positieve bijklank gekregen, maar betekent origineel zoveel als “verborgen”, “occult”, “mysterieus” en zelfs “onaantastbaar”. De cryptocratie is die klasse van mensen die achter de schermen de boel manipuleren, en ervoor zorgen dat burgers nooit de juiste vragen stellen. Zolang je die polarisatie kunt behouden, namelijk, moet je

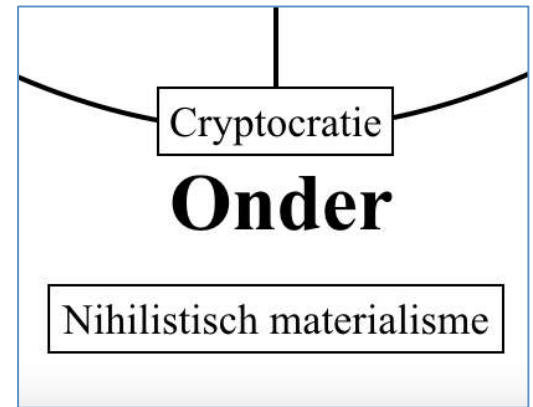
nooit inzitten met het moeten geven van een correct antwoord. Door polarisatie kun je er bovendien in slagen om de aandacht af te leiden van de kosmische taak van de mens – namelijk: oneindigheid te herstellen – en zijn aandacht laten richten op hoeveel die andere politieke factie wel niet van het publieke budget afsnoept. Politiek gaat over wie wat hoe krijgt. (definitie van Laswell).

Voortaan zal ik in MT dus dit spectrum gebruiken wanneer ik politieke analyse doe, waarbij het dus voor alle duidelijkheid niet zal gaan over hoe goed Putin wel niet is, en hoe slecht Trump – beiden zijn politici, en dus misleid – maar over in welke mate een bepaalde politieke ordening bijdraagt tot het realiseren van een transcendent doel. Als Trump 30 000 pedofielen laat oppakken, dan is Trump op dat ene punt goed bezig, wat niet wil zeggen dat ik akkoord ben met zijn zionisme. Als Putin biologische landbouw wil bevorderen, dan is Putin op dat ene punt goed bezig, wat niet wil zeggen dat ik akkoord ben met zijn verbod om “200 jaar samen” van Solzhenitsyn uit het Russisch te laten vertalen. Zie je? Het is allemaal zo simpel niet.

**Communisme: het individu
heeft géén rechten**
**Anarchisme: de natie heeft
geen rechten**

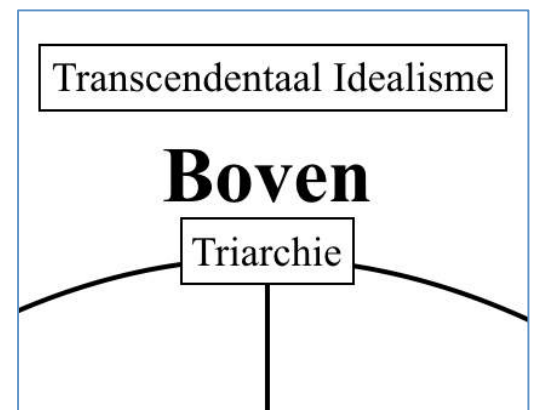
Rest me enkel nog een aantal begrippen te verduidelijken. Extreem-links, voor mij, dat is communisme, wat neerkomt op dat politiek systeem waarbij alle kapitaal gecollectiviseerd is: je wordt voor de volle 100% onteigend. De zwakkere vorm van communisme is socialisme, dat in vele gradaties bestaat, maar eveneens op onteigening gebaseerd is – zij het dan de meer graduele onteigeningen die we belastingen noemen. Vergis u dus niet: socialisme gaat niet over solidariteit met de medemens, maar over het uitbuiten van die medemens via de staat. Het enige verschil met communisme is dat die laatste vorm van socialisme de meest consistente is: in plaats van de hypocrisie nog belastingen te heffen, en daar ideologisch discours rond te verkopen, wordt in één ruk alles aangeslagen, en heb je niets meer.

Extreem-rechts, dan, dat is voor mij niet fascisme, zoals de meeste mensen denken, maar anarchie. Het tegendeel van de totale collectivisering van de productiemiddelen is de totale liberalisering ervan: er is geen enkel verband meer tussen individuen. Anarchie is die toestand waarbij er géén arche, géén principe meer is waarop het samenleven georganiseerd kan worden. Het is het verabsoluteren van vrijheid, net zoals communisme het verabsoluteren van gelijkheid is. Het is dan ook geen toeval dat intellectuelen zoals Carlo Cafiero, Peter Kropotkin of Andrea Costa tijdens de Eerste Internationale, gehouden te Genève, tot een zogenaamd “anarcho-communisme” kwamen: “les extrêmes se touchent”.

De centrale stelling die heel mijn taxonomie onderbouwt is dat “Onder” – de financiële macht, in collusie met de spirituele macht – de valse dichotomie tussen links en rechts historisch gesproken bewust heeft gecreëerd en tot op vandaag in stand houdt om er een verdeel-en-heers politiek mee te kunnen organiseren. Dit is het veld van de vrijmetselarij, de jezuïeten, de geheime diensten, het cultureel marxisme, false flags – alles wat zich anders voordoet dan dat het er van buitenaf op het eerste zicht uitziet. Ik gebruik de term crypto-cratie om te duiden op die verborgen bedoelingen.

De motivatie van “Onder” is het bestrijden van “Boven”. Om het gemakkelijk te onthouden zou je Onder kunnen interpreteren als het “ondermaanse”, het materiële, het puur-wetenschappelijk reductionisme van een geest die anti-religie en anti-transcendentie is. In die visie gaat samenleven enkel over macht – er is géén transcendent doel waaraan iedereen vanuit zijn eigen capaciteit kan aan meewerken.

Boven – de dissidenten binnen de gecorrumpeerde spirituele en financiële macht – ziet dat anders, en beschouwt elk mens als een stukje van de uitéengevallen oneindigheid. Het is progressief, noch conservatief, maar ziet de geschiedenis als een serie van cycli die leiden naar grotere eenheid. En de grootst mogelijke eenheid is “boven-natuurlijk”: oneindigheid, of God. Daar moeten we naar terug, individueel, als samenleving én als kosmos. Het is uit het verhaal van hoe God de Vader werd van de Schepping (en de anti-schepping) dat je een nieuwe mythologie kunt destilleren die zin geeft aan het leven én aan het samenleven. Dat wordt het onderwerp van mijn tweede essay, dat met kerstavond van dit jaar gepubliceerd zal worden: “Het theodicee, herdacht”.

“Waar staat fascisme dan wel”, kunt u misschien vragen? Is dat niet een extreem-rechts regime? Nou, in een samenleving die steeds linkser (dus: collectivistischer wordt) is alles al snel rechts, maar laat ons niet vergeten dat de belangrijkste uiting van het fascisme historisch gesproken nog steeds het nationaal-SOCIALISME is. Daarmee wil ik niet gezegd hebben dat fascisme 100% socialistisch was, want de suffix “nationaal” was even belangrijk. Het was eerder de mislukte synthese van socialisme en liberalisme. Mislukt, omdat het liberale element collectivistisch werd opgevat: niet de vrijheid van het individu primeerde, maar de vrijheid van de natie als geheel.

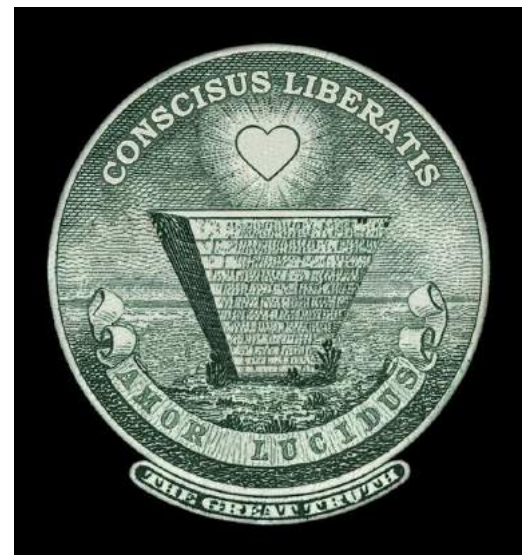
Diegenen die fascisme dus als extreem-rechts zouden willen wegzetten, slaan er mijns insziens onvoldoende acht op dat je ook onder het fascisme ettelijke staatsmonopolies had. Onder een fascistisch regime kun je dus wel sparen en kapitaal opbouwen, maar dan toch slechts tot op het moment dat het regime vindt dat jouw rijkdom hun politieke macht bedreigt. Indien nodig wordt je bedrijf binnen de kortste keren genationaliseerd, wat gewoonweg een ander woord is voor gecollectiviseerd. Fascisme is dus geen communisme, maar staat er op een bepaalde manier verdomd dicht van: vrije meningsuiting is onmogelijk, vakbonden zijn onnodig, het is staatskapitalisme gelijk, maar dan onder een andere noemer.

Fascisme verdient nog meer aandacht, en dat omwille van zijn etymologie. Mijn pleidooi voor de bundeling van de drie moderne machten, namelijk, zou gemakkelijk geduid kunnen worden als fascisme, en wel omdat die term afkomstig is van het Latijns “fascis”, wat bundel betekent. Het symbool van het fascisme is een bundel stokken waaraan één kant het blad van een bijl uitsteekt. Dit symbool werd in het oude Rome fysiek rondgedragen door de zogenaamde lictors, die nog het best te vergelijken vallen met een soort private lijfwacht van de koning. (Hierboven: een magistraat in het midden met twee lictoren/lijfwachten die een fasces dragen)

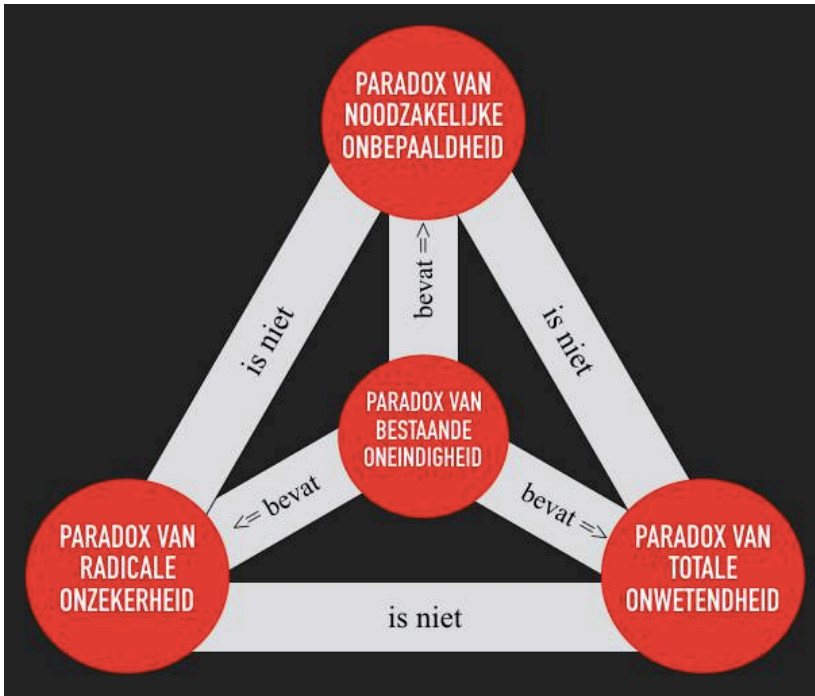

De NWO is géén fictie. Het is de cryptocratie waar ik over spreek: regeren vanuit het verborgene. Een groot nadeel van regeren via fascisme en communisme namelijk, is dat die regimes zichtbaar zijn. Dus kun je ze lokaliseren, definiëren en finaal elimineren. De kunst is dus om te doen alsof de macht elders ligt – bij de modernistische Trias Politica bijvoorbeeld. Op die manier verspilt de massa zijn energie aan iets wat sowieso al door het systeem beheerst wordt. Het oprichten van een politieke partij is hier een goed voorbeeld van. Of een denktank. Of een krant. De enige manier om dit systeem te breken is om individu per individu bewust te maken van een zeer onprettige realiteit: het feit dat wij fiscale en monetaire slaven zijn.

Het feit dat wij fiscale en monetaire slaven zijn, neemt niet weg dat, eens men dat beseft, de geest creatief kan beginnen werken inzake het nadenken over een waar alternatief, en de weg om het te bereiken. Dat ben ik vijf jaar geleden beginnen doen, na een depressieve periode. Nu ben ik allermindst depressief of pessimistisch: keer je een machts piramide om, dan creëer je een platform waarop mensen elkaar als gelijken kunnen vinden. Het zal finaal de liefde zijn die het bewustzijn bevrijdt. En nee, dat is géén hippie-gezeik.

En toch is zelfs het samenvoegen van de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke in één macht – de materiële – géén fascisme in mijn ogen. Tenminste niet zolang de twee andere machten – die nu verborgen zijn en dus occult te werk gaan – de materiële macht in toom kunnen houden. In een vrije samenleving, namelijk, is alle wetgeving in wezen rechtspraak, en is die rechtspraak zélf ook weer gebonden aan de limieten van het natuurrecht. Er zijn dus geen politici meer nodig die gaan kissebissen over wat nu wel of niet als positief recht – “wet” – gestemd moet worden. Er is enkel een rechtstraditie, steunende op de Logos, en steeds nieuwe maatschappelijke situaties die een creatieve toepassing van het natuurrecht vergen.

De geldigheid van die rechtspraak, echter, is door iedereen gemakkelijk af te toetsen. Niet aan een grondwet, want ook dat is een stuk positiefrechterlijk legalisme, maar aan de bestaande instituties, zoals de gebruiken, de rituelen en het gewoonterecht. Constituties, namelijk, zijn wat je krijgt wanneer dat soort instituties verdwijnen. Het is een krampachtige poging om voor eens en voor altijd op papier vast te leggen wat de limieten van de macht zijn, alleen maar om dan te zien dat de heersende macht die absoluut niet respecteert en indien nodig zelfs de ene na de andere grondwetswijziging doorvoert. In België – dat on-land – is zélf de grondwet regelmatig voorwerp van politiek getouwtrek.

Het ware alternatief lijkt mij dus wel degelijk de triarchie te zijn, wat een combinatie is van democratie (de capaciteit om corrupte leiders WEG te stemmen), aristocratie (leiding door de besten) en theocratie (het centraal stellen van onze kosmische taak als mens). Bij die drie aspecten van de macht – te weten: de commerciële, de materiële en de spirituele – horen drie principes, die elke burger hoort te kennen: non-agressie, non-perversie en non-contradictie. Kan er bij één van de drie machten een overtreding van ook maar één van die drie principes worden aangeduid, dan zijn de andere twee machten gerechtigd om hun medewerking aan de derde te ontfagen.

De Alþingi of Althing in IJsland is één van de oudste parlementen ter wereld. Het werd gesticht in 930. Maar bij het woord “parlement” van toen moet u zich iets helemaal anders voorstellen dan de kamer vol betaalde leugenaars zoals nu. Het was een samenkomst van de besten in de samenleving – de aristocraten of edelen – om er over “alle dingen” – Althing te spreken. En dan vooral over alle dingen die het recht betreffen – het spreken van recht. Het Nederlandse woord “geding” kan hiermee ook in verband worden gebracht: het althing was een gerechtshof waar iedere onderdaan de besprekingen kon volgen. En aangezien dit gedaan werd volgens het gewoonterecht was de uitkomst van zo’n sessies al vaak heel voorspelbaar. Dat gaf stabiliteit, en zekerheid.

➔ De Logos ontstond volgens mij op het moment dat één onderdeel van de schepping – in casu Christus – zich herinnerde hoe God de Vader van de Schepping (én de anti-Schepping) werd. Is dit Bijbels? Neen. Het is een nieuwe mythologie, die echter consonant is met de woorden van Jezus. En vooral eentje die volledig symbolisch kan opgevat worden, en dus iedereen kan aanspreken.

Ik denk dat het moeilijk is om een tijd te vinden waarin de mens harder gehaat werd als nu. In vroeger perioden werd de mens gezien als het meest perfecte wezen op aarde, nu wordt hij gezien als een verdorven schepsel dat zijn eigen habitat kapot maakt, constant oorlog voert en gewelddadig is. Dit kan echter niet op het conto van de massa geschreven worden, maar op het conto van de elite die die massa bestuurt. Massa is massa: inert en onbewust. Die treft dus geen enkele schuld. Maar een elite die zijn taak niet vervult – het ongelijk vrijer maken van iedereen – of nog slechter, zijn rol pervers invult – het gelijk onvrijer maken van iedereen – dat is de oorzaak van veel leed. Ik ben absoluut niet pessimistisch voor de mensheid. Ik ben echter zeer pessimistisch over onze elites. Die gaan namelijk niet lang meer mee. ☹

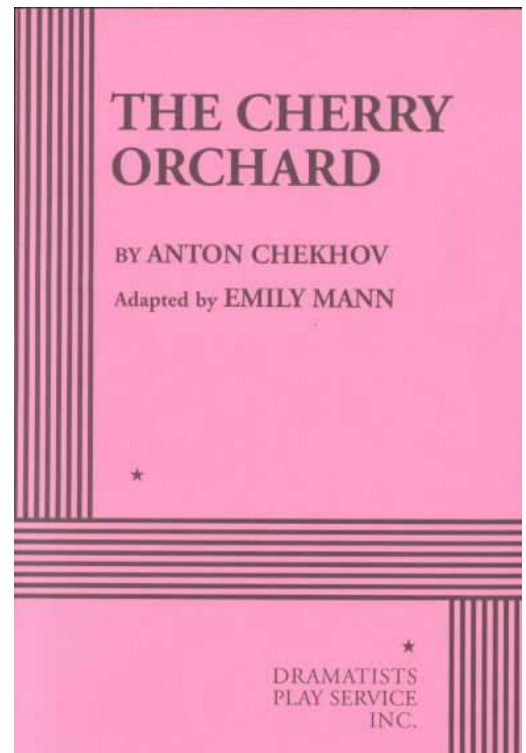
Bijvoorbeeld. In mijn systeem zijn het wel degelijk weer de edelen die recht spreken. Edel, in het Spaans, is “noble”, en “noble” betekent tegelijkertijd ook “eerlijk, integer”. Sinds de Franse Revolutie heeft het woord aristocratie een zeer slechte bijklank, en in feite niet zonder reden: al minstens sinds een eeuw daarvoor waren die edelen niet meer edel, maar ronduit hypocriet. Nominaal spraken ze nog wel recht, maar in de praktijk bestendigden ze vooral het onrecht, en dan vooral wanneer het ging over fiscale zaken: daar waar de middeleeuwse boer slechts tienden betaalde, werden de boeren uit de Renaissance al een stuk zwaarder belast. Edellieden werden bourgeois.

Dat neemt echter niet weg dat het fenomeen adel – aristocratie is een beter woord – in de grond een goeddaardige institutie is. Het is maar door aan het volk een voorbeeld van integriteit voor te houden dat dat volk zich ook geïnspireerd weet om zichzelf te ver-edelen. Een aristocraat kon arm zijn, maar wel nog steeds van goeden huize, qua opvoeding en plichtsbeseft over hun maatschappelijke rol. Vandaag de dag hebben we enkel nog bourgeois: ze boeren economisch goed, kopen een kasteel van een huis, maar hebben niet het minste besef van hun taak als ver-edeler van de bevolking. Het is mijn ervaring dat eens men boven de 100 miljoen gaat, men reddeloos verloren is in een zee van nihilisme.

Dus, laat ons eens aannemen dat zo’n aristocraat krom spreekt, in plaats van recht. Kan zijn rechtspraak dan teniet gedaan worden? Vanzelfsprekend. Er is namelijk lage adel, en hoge, en wanneer er op een lager niveau uitspraken worden gedaan die duidelijk in strijd zijn met de drie algemeen aanvaarde principes waar ik het eerder over had, kan men zeer eenvoudig in beroep gaan. Zo kunnen we ons inbeelden, bijvoorbeeld, dat een lagere edele (van een lokale gemeente) zijn macht misbruikt, en zo het non-agressieprincipe overtreedt. Nou, dan volstaat het om zich bij een hogere rechtbank te beroepen op het non-perversieprincipe: een edelman behoort niet zichzelf te bedienen, maar het algemeen belang.

Lukt het daar nog niet, dan kan er bij de hoogste autoriteit verhaal gehaald worden, die de Koning is. Die wordt verondersteld de wijsheid te bezitten om zelfs in de meest complexe zaken recht te spreken. Tegen dan zijn er al twee beroepsrondes achter de rug, en kan het niet anders dan dat ook de maatschappelijke aandacht voor het complexe probleem voldoende gegroeid is om van de zaak een symboolzaak te maken, met grote repercussies voor de toekomst. Twijfelt de Koning, dan kan hij ook steeds terecht bij de spirituele macht, die het hoogste principe – het non-contradictieprincipe – bewaakt, en in navolging daarvan wellicht zal kunnen duiden welk element het is dat de oplossing van het probleem in de weg staat.

Aanrader: “De Kersentuin” van Tjechov. Heb je dat toneelstuk gezien, dan snap je hoe de adel stilaan zijn positie kwijt geraakte: door niet vooruitziend te zijn, en vast te houden aan de oude productiemethoden, werd ze al snel economisch uit het zadel gelicht door een setje aan “nouveaux riches”, die vanzelfsprekend hun rechten gingen opeisen in politieke termen. De Kersentuin gaat over een Russische familie die de nieuwe tijd niet aankan, en nog steeds rekent op de inkomsten van haar landgoederen, terwijl de samenleving al drastisch is veranderd. Tjechov is een meester.

De inzichten en de schema’s die ik hiernaast publiceer komen uit de syllabus die ik maakte voor de studiedag van 2017. Ook dit jaar zal ik weer een syllabus maken.

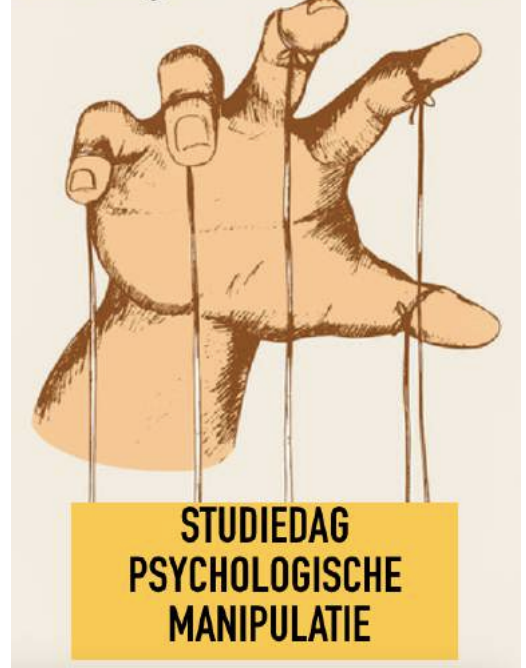
Maar al die beroepsinstanties bevinden zich nog steeds binnen de structuur van de materiële macht. Stelt u zich nu echter eens voor dat die in zijn geheel corrupt is geworden, en alle administratieve lagen elkaar de hand boven het hoofd houden. Is er dan nog een manier om recht te halen? Zeer zeker. Op dat moment, namelijk, kan de commerciële macht op de proppen komen met haar wapen: zij mag dan wel geen recht spreken (dat is voorbehouden aan de materiële macht), maar ze heeft wel de macht om de Koning, die in zo'n scenario de uiteindelijke verantwoordelijke is voor corruptie – vissen rotten aan de kop – van de macht vervallen te verklaren. DAT is de echte betekenis van demo-cratie: macht aan het volk.

De enige fout die men dan niet mag maken is om, eens de materiële macht vacant is verklaard, te komen tot de populaire verkiezing van een nieuwe monarch. Dan krijg je namelijk precies de koehandel die we nu hebben. In ons huidig systeem kopen politici stemmen met belastingsgeld, door ex ante allerlei zaken te beloven. Maar in mijn systeem – de triarchie – heeft het volk niet eens een zeg in door wie het wordt bestuurd. Dat volk is namelijk volk omdat het NIET tot de aristos, niet tot de besten behoort. Laat je die dus zelf hun leiders kiezen, dan zullen ze iemand kiezen naar hun evenbeeld: de trieste middelmaat aan politici die we nu hebben.

Het is dus niet de commerciële macht die de nieuwe monarch aanduidt. Die heeft enkel een negatieve macht: het WEG-stemmen van een tiran. Eens de plaats vacant is, wordt een proces opgestart door de spirituele macht, die, als een soort Raad der Wijzen, een nieuwe monarch zal aanstellen, en dit uit haar diepe kennis inzake de psychologie van de verzamelde aristocratie, die daarvoor dan in aanmerking komt. Enkel wie in hun ogen recht kan spreken volgens de drie principes, kan Koning worden. Je wordt dus geen Koning “by E-lection” maar “by SE-lection”. En eens dat gebeurd is, dan moet die Koning zweren het bestaande recht te zullen verdedigen, desnoods tijdens de ceremonie van een Blijde Intrede.

Zondag 21 oktober 2018

Gaslighting, astroturfing, false flags, long cons en tal van propaganda-technieken zullen op 21 oktober de revue passeren in wat een studiedag zal worden die begint met een analyse over de 9/11 false flag, en de nasleep daarvan. Begin augustus open ik de inschrijvingen, met als locatie Antwerpen, maar misschien niet meer in hetzelfde hotel. Afhankelijk van de interesse zal ik dan de gepaste zaal kiezen. Ik denk wel dat dit thema extreem relevant is, zeker in de informatie-oorlog waar we in zitten.

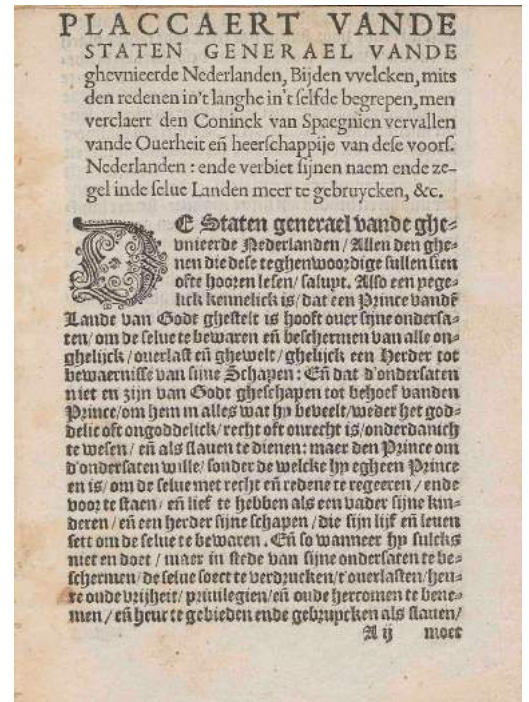

De ware betekenis van democratie is volgens mij die van het zogenaamde “schervengericht”: werd een bepaalde leider plots als een tiran aanzien, dan werd zijn naam op een scherv van een pot gekrast, en kwam zijn naam teveel voor, dan werd hij verbannen. Deze kratos van de demos – macht van het volk – zorgde ervoor dat de elites rein bleven.

Het mag allemaal middeleeuws lijken: ik zeg dat het universeel en dus van alle tijden is. Het vervallen verklaren van de macht, bijvoorbeeld, gebeurde ook in onze contreien, toen de Staten-Generaal Filips II de wacht aanzegden via het “Plakkaet van Verlaetinghe” (1581). Het aanduiden van een nieuwe vorst, niet door electie, maar door Selectie, gebeurde in Duitsland al sinds de 13de eeuw door de zogenaamde Kurfürste (keurvorsten) met als enige gebrek dat dat toen een politieke positie was, en geen spirituele. En het huldigen van een nieuwe vorst in een ceremonie waarbij hij of zij verklaart de privilege (rechten) van de bevolking te zullen verdedigen, bestaat tot op vandaag nog, bijvoorbeeld toen Koning Filip in 2013 zijn Blijde Intrede te Leuven maakte.

Om u maar te zeggen: onze moderne politieke structuren zijn allerm minst een garantie op vrede, welvaart en rechtvaardigheid. Hun interne dynamiek leidt ertoe dat onze rechten steeds verder worden uitgehold, en dit ten faveure van wat ik gemakshalve “Onder” heb genoemd: een kleine elite aan crypto-craten die vanuit de schaduw regeren en de samenleving vakkundig onderwerpen aan een verdeelen heerspolitiek, zodat zij maatschappelijk op precies de juiste plaats kunnen gaan staan om te profiteren van de klassenoorlog die daardoor ontstaat. Het is slechts wanneer de bevolking dat beseft, en de blik op “Boven” richt – de transcendente politieke orde die ooit goed functioneerde maar bewust kapot gemaakt is door centrale bankiers – dat er ten gronde iets kan veranderen.

In Vlaanderen is 11 juli de feestdag, omdat we op die dag de Fransen met hun klikken en hun klakken buiten gebonjourd hebben uit ons Graafschap. In Nederland is er niet eens een nationale feestdag, omdat dat land in wezen ontstaan is na de door de Fransen georganiseerde secessie van België. Maar in feite zouden we eigenlijk de datum van 26 juli kunnen nemen als feestdag voor alle Lage Landen, want op die dag verklaarden we Filips II van de macht vervallen. Dat is bij uitstek een democratisch moment geweest.

Tekening op perkament uit 1341, op heden in het archief van de stad Koblenz, waarop de zeven keurvorsten te zien zijn, die samen de nieuwe Koning zullen kiezen. Dit is dus géén democratisch proces, maar een aristocratisch proces. In mijn model zou het een theocratisch proces worden: de nieuwe Koning zou gekozen worden door de geestelijkheid, die zijn persoonlijkheid afmeet aan de criteria van wijsheid, wilskracht en wetenschap.

➔ Het volledig schema, dat ik ondertussen al weer zou willen aanpassen, met in het midden de Vierde Macht, die de media is. Het is essentieel voor een vrije samenleving dat journalisten de waarheid zoeken, en de lastige vragen blijven stellen. Ik zie héél veel goed journalistiek werk inake Syrië. Maar het zijn niet het mainstream journaile. Nee, die zit mee in de boot van de NWO.

Het Kwartet

Zilver

Op het eerste zicht maakte zilver een slechte start in mei: de prijs van \$16.52 die nog gold op 30 april, zakte op 1 mei helemaal door naar \$16.14. De oorzaak voor deze plotse daling was de anticipatie op een mogelijke renteverhoging door de Fed, hetgeen ook de U.S. Dollar Index (DXY) op één nacht tijd van 91.85 naar 92.55 deed stijgen. Dit zette zo een zware druk op de zilverprijs dat deze op de eerste dag van deze maand een bodem plaatste op \$16.07. Sindsdien zagen we herstel op die daling, er kwam een serieuze beweging opwaarts voorbij de steun van \$16.70 en richting de weerstand op \$17. De zwakker dan verwachte stijging van de Amerikaanse Consumer Price Index (CPI) was hiervoor de katalysator: de Wall Street Journal Dollar Index (WSJ) daalde met een halve procent en de opbrengst op 10-jarige Treasuries zakte onder de 3%. Beiden zijn zeer positieve gebeurtenissen voor een hogere prijs van edelmetalen.

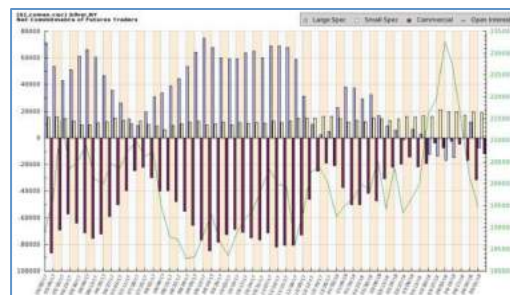

Ook de technische analyse wijst op een opgaande trend. De prijs steeg boven het 50-daags gemiddelde uit (de volle blauwe lijn) en begint nu het 200-daags gemiddelde te naderen (de volle rode lijn). Hetzelfde positieve verhaal bij enkele indicatoren: de RSI ging opnieuw boven de 50 en de MACD kruiste de signaallijn opwaarts naar positief gebied (koopsignaal). De stochastische oscillator (gans onderaan, Full STO) komt terug uit oververkocht gebied en maakte een positieve kruisbeweging met de signaallijn en staat weer boven de 50. Als deze trend zich verder zet, is \$17.50 ons volgend koersdoel.

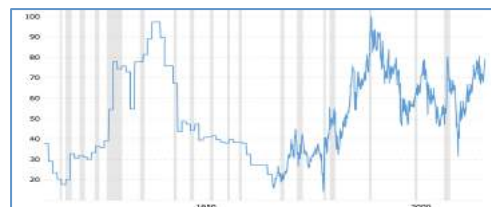
Op de middellange termijn is er nog een indicator: de goud-zilver-ratio die zich momenteel op het hoogste niveau in 20 jaar bevindt. We zien sinds begin april echter een lichte daling optreden: een mogelijk scenario is dat we ons nu reeds op de top bevinden en we een neerwaartse beweging zullen zien in de nabije toekomst, terug

De maand mei begon met verhoogde spanning in het Midden-Oosten: Trump trok zich terug uit het nucleair akkoord met Iran en Israël voerde een luchtaanval uit op "Iraanse" doelwitten in Syrië. De olieprijs steeg hierdoor met bijna 3% en kwam zo op het hoogste punt in 3,5 jaar terecht. Dit was ook één van de factoren die zorgde voor een stijging van de goudprijs met 0.7% in de tweede week van mei. De geopolitieke angst viel echter weg nadat een ontmoeting tussen Trump en Kim Jong-un in Singapore op 12 juni werd aangekondigd, waardoor de goudprijs weer licht daalde.

Kijken we naar het laatste COT-rapport, dan zien we iets opmerkelijk. De grote speculanten, die normaal vrijwel nooit net short gaan (d.w.z. meer short dan longposities), deden dit gedurende de voorbije weken wel alvorens opnieuw net long te gaan. Maar in de eerste week van mei gingen ze echter weer volop net short! De grote speculanten zijn desalniettemin trendvolgers en zitten meestal fout. Het COT-rapport is echter wel bearish voor goud (en extreem bullish voor zilver), dus mogelijk moet de shortpositie in goud van de commerciële partijen eerst nog worden afgebouwd alvorens er een beweging opwaarts plaatsvindt voor beide edelmetalen.

Sinds 1687 fluctueerde de goud-zilver-ratio tussen 14.14 en 99.76. Het historisch gemiddelde over dezelfde periode ligt op 27.28. Vandaag staat die ratio op 79.59.

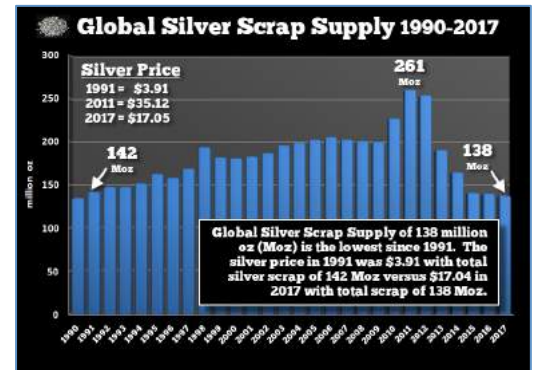
richting die historische 1:30 verhouding. Een dergelijke beweging zou dus betekenen dat zilver het beter doet dan goud. Daarnaast impliceert dit dat beide edelmetalen een prijsstijging zullen doormaken, aangezien een omkering van deze verhouding bullish is. Begin 2016 deed zich dat al eens voor, maar ik denk echter dat ditmaal de realiteit iets complexer is.

Het eerste dat opvalt op bovenstaande grafiek is dat de toppen in de goud-zilver-ratio meestal samenvallen met bodems in de prijs van de edelmetalen, waarbij zilver het tijdens het einde van een prijsdaling dikwijls slechter doet dan goud. Als de ratio verder blijft stijgen, dan verwacht ik dat de bovenste grens van het trendkanaal wordt geraakt alvorens we een top bereiken (de blauwe cirkel). Indien dit reeds gebeurt rond september, oktober, dan zie ik die ratio naar de 100 gaan. De lange-termijn-toppen tijdens de 20ste eeuw, vielen steeds nabij die 100, terwijl we een dergelijk niveau nog steeds niet hebben meegemaakt in de 21ste eeuw.

Conclusie: De goud-zilver-ratio kan dus nog een eind doorstijgen voordat we een finale omkering zien, mogelijk gepaard gaand met een prijsdaling van edelmetalen in de komende maanden. Maar dat hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat het er slecht voorstaat met de edelmetalen. Je kunt dit een beetje zien als het wegtrekken van het water voor de tsunami komt. Wordt 2018 alsnog het jaar van zilver? We wachten met spanning af.

NOOT: Een abonnee vroeg me onlangs mijn mening over Novo Resources Corp. (ticker: NSRPF). Via Maarten Verheyen had deze abonnee vrij veel positieve dingen opgevangen. Ik heb de casus vluchtig laten bekijken en ik sta er toch wat sceptisch tegenover. In hun verhaal gaan ze er van uit dat Australië ooit grensde aan Afrika. Het vermeende goudveld in Australië (Pilbara regio, West-Australia) zou afgescheurd zijn van een bestaand ertsrijk goudveld in Zuid-Afrika (Witwatersrand). Tot op heden werden er enkel wat "gouden meloenpitten" gevonden in Australië. Zijn die echt en lijken die op de pitten uit Zuid-Afrika? Daar zie ik eerst graag meer uitsluitsel over.

De wereldwijde schrootvoorraad van zilver bevindt zich op het laagste niveau in 26 jaar. In 2017 werd er nog maar de helft zoveel zilver gerecycleerd als tijdens het hoogtepunt in 2011. De belangrijkste bronnen voor zilver schroot zijn de industrie (60%), zilverwerk (16%), de fotografische sector (12%), juwelen (10%) en munten (2%). Het afgelopen jaar werd er echter 4% minder zilver gemijnd, terwijl de industriële vraag enkel is toegenomen. Wanneer er weer een massale fysieke vraag komt van investeerders, is het zeer waarschijnlijk dat de wet van vraag en aanbod de prijs de hoogte injaagt.

De Amerikaanse staat Californië keurde op 9 mei een mandaat goed dat vanaf 2020 zonnepanelen verplicht maakt voor bijna alle nieuwbouwwoningen. Het gebruik van zilver in zonnepanelen is gebaseerd op zijn unieke eigenschappen: het is zowel de beste elektrische en thermische geleider als het meest reflectieve metaal. De jaarlijkse vraag naar zilver voor fotovoltaïsche cellen is geëxplodeerd van 20 miljoen ounce in 2008 naar maar liefst 107 miljoen ounce in 2017. Het afgelopen jaar kwam er een 53% grotere vraag vanuit China, dat tegen 2020 bijna 50% van zijn energieproductie uit duurzame energiebronnen wil halen. CPM Group verwacht echter dat in 2018 de wereldwijde vraag rond de 107 miljoen ounce blijft schommelen.

Novo Resources Corp. heeft er al een fantastisch parcours opzitten. Minder dan een jaar geleden was dit nog een pennystock, maar vandaag noteert het aandeel 4.45. Vraag is of we daar nu niet te laat mee zijn. Eerst wat beter nieuws.

Bitcoin: de laatste kans voor een opwaartse trend

In de vorige editie sprak ik over het “golden cross” dat de koers waarschijnlijk tot 12000 USD zou stuwten. Deze positieve kruising van de 50 en 200 day EMA’s kwam er, maar de verwachte stijging naar 12 000 kwam er niet. De koers bleef hangen onder 10 000 USD.

De 2 EMA’s lopen momenteel gelijk, dus het golden cross is (quasi) teniet gedaan. Dat ziet er dus niet al te best uit. Momenteel zit de koers ook weer onder deze 2 EMA’s en lijkt 8800 USD een zeer stevige weerstand. Wat hiervan te denken? Bitcoin lijkt wat in niemandsland te zitten want ondanks deze negatieve signalen mogen we niet vergeten dat de rode neerwaartse trendlijn positief gebroken werd. De kans op 12000 USD blijft bestaan, op één voorwaarde: namelijk dat het positief sentiment niet uit de markt verdwijnt. Om deze situatie te analyseren zoomen we even in naar de 4h-chart:

We zien een support-niveau rond 7900 USD. Als de koers daardoor zou zakken, dan is de kans zeer groot dat de groene support-lijn zal opgezocht worden. En eens die lijn getest wordt is het risico op een negatieve doorbraak te groot, waardoor de koers wel eens zou kunnen crashen richting 3000 USD. Om deze reden ga ik wat BTC proberen aanschaffen rond 8300 USD, maar zet ik wél een stop-loss rond 7900 USD. Dit is een trade: het grootste deel van deze BTC ga ik verkopen als de koers in de buurt van 12000 USD zou komen, want de kansen op nieuwe hoogtes op korte termijn lijken me nu niet zo groot meer.

NOOT: Wij volgen BTC vooral nog op omdat XMR vooralsnog sterk correleert met deze crypto. Het is belangrijk dat BTC sterk blijft, zodat op die rug XMR kan groeien, eens de ledger er is, en de adoptie groter wordt. Maar op zich zien we meer voordeel in XMR voor de lange termijn.

XMR: correlatie met bitcoin?

Een gelijkaardig beeld zien we bij XMR: de koers zit onder de 2 EMA’s en de voormalige support rond 220-240 USD is nu weerstand geworden. Het enige verschil is dat bij Monero het golden cross nog actief is. Het ziet er dus naar uit dat Monero de laatste tijd gewoon een “volatiel broetje” is van de Bitcoin. De vraag is echter of en hoe lang deze correlatie gaat blijven bestaan. En dat leidt ons onmiddellijk naar de koers van Monero in Bitcoin: het “cup&handle” patroon dat we daar meenden te herkennen is voorlopig gefaald. De koers is in de laatste weken weer gezakt naar de bodem van de potentiële mogelijke “handle”. Zoals ik in de vorige editie zei: technische analyse op de XMRBTC markt is niet zo standvastig. Maar wat wél een (quasi) zekerheid is: op de lange termijn zal de koers van Monero correleren met de adoptie, niet langer alleen met BTC. Als we kijken naar het aantal transacties dan zien we in de eerste maanden van 2018 een sterke groei (meer dan een verdubbeling) terwijl de koers gemiddeld daalde! Dat is op zich een positief signaal voor de koersverwachting. Bovendien wordt er ongeduldig uitgekeken naar de Ledger door investeerders. Eens die implementatie volledig gebruiksvriendelijk is, kan dat mogelijk ook voor een nieuwe adoptiegolf zorgen.

Als we naar de grafiek voor XMR in BTC-termen kijken op de lange termijn, zien we dat de koers gedurende een lange periode tussen 0.001 (rood) en 0.004 (blauw) fluctueerde, om daarna op minder dan 2 weken plots meer dan te verachtvoudigen! (aangeduid met de groene balk). Ik beweer niet dat dit met zekerheid opnieuw gaat gebeuren, maar we kunnen wél constateren dat de koers al een hele tijd onder 0.035 BTC zit, waarvan meestal onder 0.03 BTC (lichtblauwe lijn). Ik herhaal, het is géén zekerheid, maar ik acht de kans wel mogelijk dat we ergens dit jaar een herhaling van dit fenomeen kunnen zien, met een koers van Monero tussen 0.1 en 0.2 BTC tot gevolg. Wat dat exact zou betekenen voor de koers in USD is al helemaal koffiedik kijken. Als BTC naar 3000 USD zou zakken, dan zullen de winsten in USD termen niet zo spectaculair zijn... Als BTC echter stand houdt (of verder zou stijgen) zou dit echter wel een mooie winst betekenen voor Monero. Om die reden is kopen mogelijk rond 200 USD, maar lijkt het me om dezelfde redenen als bij BTC goed om de positie te verkopen als de koers onder 180 USD zou zakken. Op dat moment zal het positief sentiment uit de markt verdwenen zijn. De enige uitzondering op deze stoploss kan gemaakt worden als de monero-koers boven 0.03 BTC zou stijgen. Op dat moment wordt een uitbraak in BTC-termen namelijk zeer waarschijnlijk.

IS RIPPLE EEN “SECURITY” ?

Er is een zaak hangende in de VS die wel eens een belangrijke impact zou kunnen hebben op de hele cryptospace: de Amerikaanse investeerder Ryan Coffey heeft de Ripple-munt (afkorting XRP) op de top gekocht en voelt zich benadeeld omdat het Ripple-bedrijf al die tijd extra XRP's is blijven verkopen. Hij startte een “Class Action Lawsuit” waardoor andere mensen zich kunnen aansluiten bij de zaak.

De argumentatie gaat als volgt: Ripple is een bedrijf dat munten uitgeeft en vaak een positief beeld ophangt van de munt. Bovendien sticht het verwarring over het al dan niet gebruik van de XRP-munt door banken waar Ripple een partnership mee aangaat. Al deze factoren zouden er effectief toe kunnen leiden dat de Ripple munt als een “security” (aandeel) zou kunnen gezien worden door de SEC. Bovendien heeft het Ripple-bedrijf in 2015 al eens een boete van 700 000 USD gekregen van FinCEN omdat het verschillende bank-wetgevingen overtrad. Als reactie hierop heeft het bedrijf verschillende zaken in de XRP-munt geïmplementeerd om hun gebruikers te traceren en indien nodig te blokkeren. Dit is nog een sterke indicatie dat het Ripple-bedrijf wel degelijk controle uitoefent over het XRP-netwerk.

Indien XRP effectief als een “noncompliant security” zou worden bestempeld, dan kan het bedrijf mogelijks worden platgelegd en zullen de grootste (gereguleerde) exchanges de handel in XRP moeten stoppen. Bovendien schept dit een precedent voor quasi alle ICO-munten, en ook voor zaken als Ethereum, waar de Ethereum-foundation een zeer groot deel van de munten bezit. Ook ZCash, waar het bedrijf achter de munt 20% van elke gemijnde “block reward” ontvangt, zou mogelijks in de problemen kunnen komen.

Munten die met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid NIET onder deze regulering kunnen vallen zijn zeer schaars. Uit de top 50 op coinmarketcap kom ik niet verder dan dit lijstje: Bitcoin, Bcash, Litecoin, Monero, Siacoin & Dogecoin. Alle andere coins kunnen op één of andere manier wel als een “security” bestempeld worden. Dit verklaart dan ook deels waarom MACRO Trends nooit geïnvesteerd heeft in bijvoorbeeld Ethereum of Ripple: het (legaal) risico is simpelweg te groot. De “cryptotips” wijken echter af van deze regel, maar daarom herhaal ik nog maar eens: beschouw dit als gokjes en korte termijn trades!

CRYPTOTIPS Uitleg bij de tabel: zie MT 100 (april 2018)

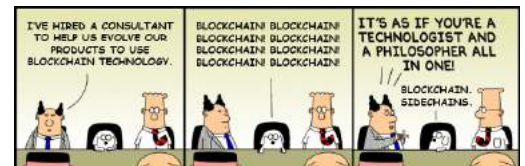
Naam Coin	Ticker	Buy target	Neem winst	Sell target	+/-	*
Aeon	AEON	0.00020000	0.00035000	0.00055000	+4%	*
Counterparty	XCP	0.00150000	0.00400000	0.00750000	+23%	
EtherClassic	ETC	0.00200000	0.00360000	0.00650000	+9%	*
Komodo	KMD	0.00035000	0.00050000	0.00075000	+7%	
Namecoin	NMC	0.00023000	0.00040000	0.00095000		
PepeCash	PEPE	0.00000300	0.00000600	0.00000950	+15%	

De ledger voor monero: er zijn ondertussen al mensen die transacties hebben uitgevoerd via de Ledger. Deze mensen hebben echter zelf versie 12.1 van het Monero bankprogramma “gebouwd”. Er was blijkbaar wat vertraging met de vertalingen, maar normaal zou u in de komende dagen versie 12.1 kunnen downloaden via deze link:

<https://github.com/monero-project/monero/releases>

Vervolgens dient u ook op de Ledger de monero app te installeren via de “ledger manager tool”. Wil u het bankprogramma niet installeren, moet u wachten op de “native app”. Wanneer Ledger de “native app” uitbrengt, is nog niet geweten, maar dit is toch al de eerste stap.

Waarom wij bij MACRO Trends niet geloven in de overgrote meerderheid van “blockchain applicaties” gaan we niet blijven herhalen. De markt gaf ons – zagezegt – in 2017 ongelijk. We speelden niet in op zaken als Ethereum, Ripple, Cardano, EOS, ... Maar waarom niet? Het lijkt toch revolutionaire technologie? Wel, het antwoord hierop is redelijk technisch. En dat interesseert “de markt” blijkbaar – voorlopig – niet. Hype & marketing zijn veel leuker om in te geloven dan grondig onderzoek doen. Ik las recent een artikel van Jimmy Song, een bitcoin ontwikkelaar, dat goed samenvat waarom “blockchain” niet zo revolutionair is als de meeste mensen denken. U kan het hier terugvinden. Zeker de moeite waard: “Why blockchain is hard”: <http://bit.ly/whyblockchainishard>

Samenvatting van wat er in de laatste weken gebeurde met de cryptotips:

- Aeon is ter plaatse blijven trappelen.
- De winst op XCP en ETC is gehalveerd.
- De winst op KMD en PepeCash smolt voor ⅓ weg.

Slotsom: een negatieve druk op de bitcoinkoers zet dus ook een stevige daling in voor de altcoins. Ik zie deze coins dus als een “leveraged bet” op de hele cryptomarkt. Momenteel staat Namecoin redelijk laag en toont tekenen van bodemvorming, vandaar dat deze coin aan de tabel werd toegevoegd. Als u van mening bent dat de bubbel zich gaat herpakken, dan kan u eventueel dus een klein bedragje NMC proberen in te slaan. Maar wees voorzichtig – be careful – sei vorsichtig. En zeg niet dat we het u niet gezegd hebben!

Update Niocorp Developments

Vanaf volgende maand gaan we anders om met de rapportering inzake onze ster-aandelen: bij beiden zit het goed, en nu is het vooral wachten. Ik zou dus elke editie wel wat tekst uit mijn mouw kunnen zuigen over wat er gaande is bij die bedrijven, maar waarom zou ik u vervelen met trivialiteiten? Vandaar deze nieuwe aanpak: hou ze in portefeuille, en als er nieuws is, dan laten we het u weten. Dit is de laatste grote update rond Niocorp, tot er écht nieuws is – de financiering bijvoorbeeld.

De samenwerking met IBC zie ik als iets positiefs: het is veel beter een geïntegreerde legering te verkopen dan Niobium-concentraat op zich. Daar kunnen producenten namelijk meteen wat mee. Dat neemt natuurlijk niet weg dat het ontwikkelen van die legeringen tijd vergt, en de standaardisering van de productie daarvan nog meer. Tegen dat de vraag in de markt dan ook nog eens op gang komt, ben je weer al een aantal jaar verder. En zo is het dat de Scandium-poot van de rentabiliteit van NB.TO de zwakke schakel is.

?

Over de financieringsgesprekken weten wij niets. Omdat die te delicaat zijn. Snap ik. Maar niets weten, dat is heel weinig. Volgens de geruchten die ik links en rechts opvang zouden er twee partijen zijn: één voor het volledige bedrag, en één voor de hoofdbrok, waarna dan kleinere investeerders kunnen volgen. Het liefst zie ik natuurlijk het hele bedrag in één keer. Dan krijgt de koers een opstoot, en dan nemen we winst. Maar evengoed wordt enkel de eerste schijf gevonden, en dan verwacht ik eerder een trage groei. Is ook niet slecht, maar zal nog eens wachten zijn. En ik wacht nu al drie jaar. Ben ik te ongeduldig? Het mag nu toch echt wel eens gaan gebeuren ...

CAPEX

Positieve noot: de CAPEX bevat sowieso al een budget van 109 miljoen dollar voor "onvoorziene kosten". Dat is zeer ruim gerekend, en als ook de resultaten van Nordmin er nog wat van af kunnen doen, kan de CAPEX alvast een stuk draaglijker worden. In ieder geval: de volledige investering van één miljard, om deze mijn te bouwen, is al in 3,7 jaar NA belastingen terugverdiend! Welke financier zou daar dan NIET in willen stappen? Ik zie het eerlijk gezegd niet.

Wie de koersgrafiek van NB.TO bekijkt, die kan moeilijk heel erg enthousiast worden. Het bedrijf leeft op hoop inzake zijn financiering en zelfs het uitmuntende bericht – door de markt blijkbaar helemaal niet opgemerkt – dat CBMM zijn prijzen voor Niobium zal verhogen met maar liefst 20% – van 40 dollar per kg naar 50 – geeft de koers geen enkele stoot hoger. Gaan we terug naar de low van 40 cent? Nu het 200-DMA doorbroken is, wordt die kans natuurlijk groter. Tenzij er nog eens goed nieuws komt? Maar als een verhoging van de rentabiliteit met een deel van die 20% (Niobium zal ongeveer 40% van de inkomsten uitmaken) al geen goed nieuws is, wat dan wel?

Het lijkt dus wel of dit een digitale bedoening wordt: ofwel komt de financiering er, en dan schiet de koers de hemel in (of dat verwacht ik toch). Ofwel komt die financiering er niet, en dan is het hele project meteen gedaan. Daarom raad ik al geruime tijd aan verse liquiditeiten (als die bij u binnenkomen) vooral in LWLG te stoppen, omdat we daar toch echt vooruitgang zien. Bij NB.TO is het een "black box", waarover we veel kunnen speculeren, maar waarover we finaal eigenlijk niets weten. Zelfs een aantal grote aandeelhouders niet, en die staan toch heel dicht bij het management.

Het enige wat er dus te rapporteren valt is wat Mark Smith ons al vertelde op de Dag van de Tips: tot op heden is er ongeveer een miljard nodig voor de bouw van de mijn. Dat lijkt veel, maar besef goed dat dit voor veel investeringsbanken in feite te klein is in relatie tot de administratiekosten (opvolging, board of directors) die ze eraan zullen hebben. En als we de ingenieurs van Nordmin Engineering

mogen geloven, dan kunnen er van die initiële capex nog een aantal honderden miljoenen afgaan. Zij hebben plannen om de schachten op een geheel andere, en goedkopere manier te bouwen: niet door eerst al het water uit de mijn te trekken en dan de schacht droog te bouwen, maar “simpelweg” door de grond te bevriezen, waardoor je ook een “droge” omgeving krijgt. Bespaart ontzaglijk veel geld.

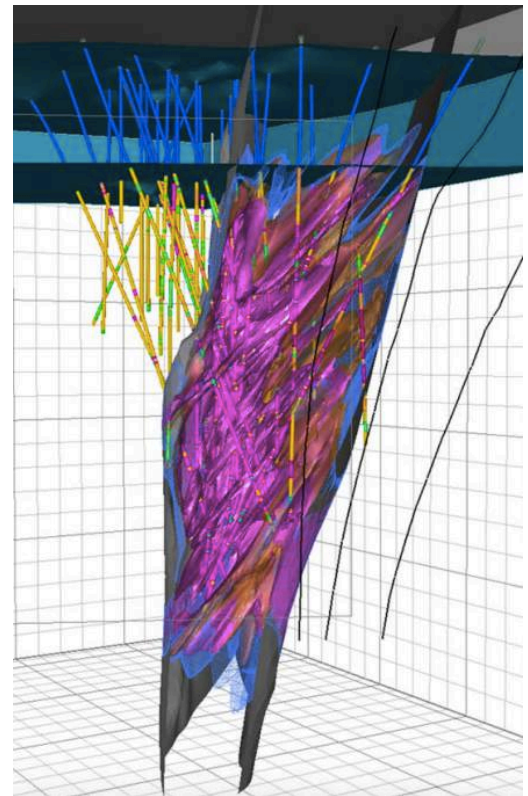

Het is dus niet dat er geen vorderingen gemaakt worden op het terrein. Eind 2017 publiceerde het bedrijf zijn “Revised” FS met daarin de laatste cijfers over de rentabiliteit van het project, maar eigenlijk zou er nu al weer een “revised revised FS” mogen gepubliceerd worden, waarin die capex op 0,9 of zelfs 0,8 billion wordt gezet, en die IRR (Investment Rate Return) op een stuk hoger van 21,7%, zeker nu CBMM 20% meer gaat vragen voor een kilo niobium. Al die argumenten moeten toch ergens doorwegen bij de onderhandelingen met banken, denk ik dan?

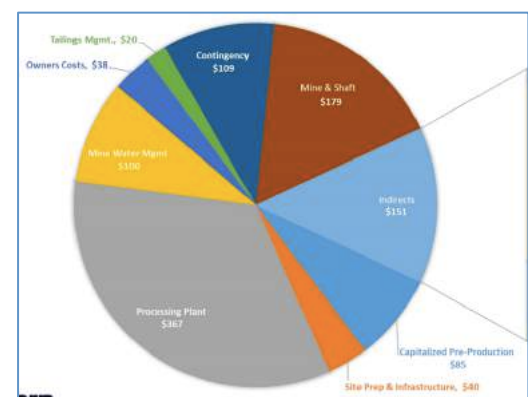
En dan is er nog Scandium. Ik heb tijdens de Dag van de Tips tegen Mark Smith gezegd, tijdens de lunch, dat het een slag in mijn gezicht was te vernemen dat het project voor zijn inkomsten eigenlijk vooral afhankelijk was van een grondstof waar nog geen markt in bestond. Zijn antwoord was dat eens de financiering rond is, Scandium het laatste van onze zorgen zou worden, maar die uitleg vind ik maar mager. Als er één reden is, naar mijn mening, waarom het aandeel nu nog in twijfel zit, dan is het dat wel: zullen de banken genoeg brood in dit project zien?

Smith is een aardige kerel, maar hij is en blijft de manager van zijn bedrijf, en die verkopen natuurlijk altijd de mooiste versie van de feiten. Nu Niobium nog net iets rendabeler geworden is ben ik al wat meer op mijn gemak, maar de ontwikkeling van die Scandium-markt blijft wel degelijk een uitdaging. Ik zit er nu in en ga niet verkopen, maar als ik dit vergelijk met LWLG, waar het management hun doelen zelfs haalt vòòr de deadlines die ze zich stellen, en het proces ook een stuk transparanter is, dan geef ik toch de voorkeur aan die laatste.

Conclusie: tegen Q4 zou de financiering in mijn ogen toch echt rond moeten zijn. Zoniet, dan moeten we toegeven dat we al die jaren voor niets hebben gewacht. Ik heb er nog steeds een goed oog op, maar het uur van de waarheid nadert. Aan bestaande aandeelhouders: houden. Aan nieuwe abonnees: u mag een positie opbouwen, maar niet voor meer dan 5% van uw portefeuille.

Het deposito met daarin Niobium die er gemiddeld voor 13 USD/kg uitgehaald kan worden, en vervolgens verkocht voor 50 USD/kg (we hebben het dus nog niet eens over een legering, die gemakkelijk nog een stuk duurder verkocht kan worden). Dat betekent een winstmarge per kilo van 74%. Hoe men dan aan die luttele 21,7% winstmarge komt begrijp ik niet goed. Ook scandium kan men aan iets meer dan 1127 USD/kg eruit halen, en verkopen voor een gemiddelde prijs van iets boven de 3000 USD/kg. Dus ook daar zie ik niet echt hoe je aan zo'n lage rentabiliteit kunt komen. Buffers?

Laten we ook niet vergeten dat het grootste deel van de investering bovengronds zal gebeuren, en niet in de bouw van de mijnschachten op zich. Het is vooral de “processing plant” (hierin het grijs) die de grote slokop is. Ik vond het evenwel een uitstekend idee om daar niet op te besparen, want zo houdt Niocorp ook de productie van het concentraat in handen, wat een betere zetting van de prijs mogelijk zal maken. In het algemeen ben ik positief over de aanpak, maar het lange wachten wordt mij nu toch stilaan beu.

Abonnees voor abonnees

Wie het geld wil volgen moet een akkoord sluiten met de duivel. Onze duivel van dienst is deze keer Carl Icahn, "Uncle Carl" voor de vrienden. Carl Icahn is miljardair, activist investeerder en eigenaar van de holding conglomeraat "Icahn enterprises" met zetel een paar blokken verder dan de Trump Tower in New York. Het aandeel Icahn enterprises noteert op de Nasdaq onder de ticker "IEP".

Carl Icahn is de redder en schuldeiser van "Trump entertainment" dat de casino's "Taj Mahal" en "Trump Plaza" in Atlantic City omvat. Als wederdienst mocht Icahn even zetelen als adviseur in de Trump administratie en van die gelegenheid heeft uncle Carl dan gebruik gemaakt om de federale regelgeving voor de olie- en gasindustrie eventjes te wijzigen. Het beursgenoteerde bedrijf CVR Energy (NYSE: CVI), waarvan Icahn 82% bezit, zou zo een vrijstelling hebben verworven van betaling van miljoenen dollars kosten i.v.m. de federale biobrandstof-wetgeving. Er loopt hierover een onderzoek in de Amerikaanse senaat.

Haar belangrijkste participaties zijn Cheniere Energy (ticker: LNG), niet toevallig het bedrijf dat Trump aan de Polen heeft aangeprijsd (zie MACRO Trends editie 100), CVR energy (zie boven), Paypal, de retailer Newell Brands, Xerox en veel vastgoed. Icahn koopt ook flink wat eigen aandelen in.

Voor 2018 zijn de vooruitzichten goed. Het bedrijf gaat weer winst boeken na enkele moeilijke jaren. Enkele cijfers:

- 1) De koers/winst-verhouding is 5,3 (voor de sector is dat 24).
- 2) Het rendement op eigen vermogen bedraagt 52% (voor de sector is dat 20%).

In oktober van 2016 werd het Trump Taj Mahal Casino in Atlantic City gesloten, over meerdere jaren werd er \$350 miljoen verloren, ook een deal met de vakbonden en stakende arbeiders kon nooit uitgewerkt worden. Bijna 3000 mensen verloren hun job.

"Billionaire Icahn will be a Big Winner in the Trump Economy" (Forbes, Dec. 9, 2016). Ook volgens Forbes Magazine is Icahn de 27ste rijkste mens ter wereld (Forbes 400), en de 5de rijkste hedge fund manager ter wereld. Geen slappe koffie dus.

De beruchte strategie van Icahn is het zich innemen in overname twisten tussen partijen om zo als derde partij weg te lopen met de mooie brokken. Dit heeft hem tot nu toe geen windeieren gelegd. Als twee honden vechten om een been, dan loopt Icahn ermee heen.

Xerox ziet af van de geplande fusie met Fujifilm, ter waarde van 6,1 miljard dollar. Daarmee haalt 'corporate raider' Carl Icahn (81), die als inspiratie diende voor Gordon Gekko in de iconische film 'Wall street', zijn slag thuis. (Uit de Standaard van 14 mei 2018)

- 3) U ontvangt ieder kwartaal een dividend van \$1.75 bruto, goed voor ongeveer 10% bruto per jaar. (zie kader)

Onderstaand een grafiek met dagbaren over 3 jaar. Eind januari zagen we een aanval op het \$55 niveau, in maart van dit jaar volgde een doorbraak. Het aandeel testte het \$55-niveau opnieuw als steun en sindsdien ging het enkel maar hoger zonder om te kijken.

De recente daling van \$71 naar \$65 vormt daardoor een interessant instapmoment om een eerste aankoop te doen. Technisch gezien heeft het aandeel er namelijk al een stevige rit hoger op zitten, en de kans lijkt me groot dat we een correctie kunnen zien (lees: koopkans). Mocht dit aandeel opnieuw corrigeren, tot rond de 60, dan is het een koopje, want technisch is de uptrend ijersterk.

Een grafiek over 5 jaar met dagbaren. "IEP enterprises" noteert nu ongeveer 58% van het hoogtepunt van 2013, maar heeft nog altijd het beste track record in de geschiedenis, 30% op jaarbasis gedurende bijna 50 jaar. Ik zie geen reden waarom het aandeel na de recente piek daarna niet gewoon verder zou kunnen stijgen. Als Carl zijn tanden ergens inzet laat hij niet meer los. Alles wordt geconsolideerd in zijn holding en dan wordt er verkocht met flinke meerwaarden. Dan zien we grote "spikes" in de grafiek en zo iets mogen we wellicht opnieuw verwachten. Een duivel zoals Carl Icahn is niet tevreden met een koersdoel van minder dan \$125. Dus hier zit misschien wel een verdubbeling in.

Noot: vergeet niet wat ik van in het beginne gezegd heb over deze rubriek: het zijn soms mooie kansen (zoals SNBN: x2 op een half jaar) maar gezien onze conservatieve filosofie raad ik u toch aan vooral te focussen op de beleggingen op lange termijn. Het is soms lang wachten – NB.TO is mijn grootste wachttoefening tot nog toe – maar ik ben er wel van overtuigd dat die strategie zal renderen.

Als u als Belg dividenden ontvangt op buitenlandse aandelen dan moet u twee maal langs de kassa passeren. U betaalt de buitenlandse roerende voorheffing, alsook de binnenlandse roerende voorheffing. Wat een aanzienlijk verschil kan betekenen tussen het bruto- en nettobedrag dat u int. Als Nederlander bent u beter af en betaalt u enkel de buitenlandse roerende voorheffing.

Een grafiek met een looptijd van ongeveer 15 jaar. De letters 'D' onderaan de grafiek duiden dividenuitkering aan. De letters 'S', zijn stock splits.

Iets wat ik ook al een tijdje volg is Cobalt. Dit is Cobalt27, een aandeeltje op de TSXV. Leidde lang een sluimerend bestaan tussen de 1 en 3 dollar, maar is begin 2017 wakker geworden en staat nu op 11,3 dollar. Is het te laat? Ik denk het niet. Ik denk dat het er technisch goed uit ziet om een positie te nemen. Maar om één of andere reden heb ik het nog niet gedaan.

Ondanks alle positieve berichten rond Uranium is de koers nog niet echt uitgebroken. Dit is URA, de grootste ETF. Kwam boven 200 DMA uit. Zien of het houdt.

Lezersvragen

LWLG + Beurscrash

Hallo Brecht,

Dank je voor het verhelderende artikel van LWLG. Zelf teken ik de steun- en weerstandslijnen iets anders. Zie bijgevoegd document.

Daarin kan je zien dat op 20 juni 2018 de wedge gesloten is. LWLG had drie maanden te vroeg de 50G Modulator klaar. Ik vind dit geen toeval en het past precies binnen de cyclus. Ik verwacht niet dat LWLG direct na een uitbraak naar 60+ USD zal gaan maar wel dat de aanloopfase cyclus dan ten einde komt en het grotere publiek binnen gaat stromen. Ook bijgevoegd een document van Michael Lebbby, met daarin ook het ontwerp en de buitenzijde van de modulator. Erg interessant.

Nog wel wat vragen. Je hebt een cashpositie van 40%. Wat is cash precies? Kortdurende staatsobligaties zodat je toch beschermd bent? (Diederik Schmul) Geld op de bank heeft die bescherming niet. Of is goud ook cash? Snel in te wisselen en geen tegenpartijrisico. In het laatste geval heb je dan strategisch goud en liquide goud.

Wat te doen met een beurscrash? Instappen? Maar waarin? Hoe ga je om met het risico van een beurssluiting omdat de chaos eerst afgewikkeld moet worden?

Groeten,

Bezorgde Bert

Aan de nieuwe abonnees: wees niet bevreesd om uw vragen richting support@macrotrends.be te sturen. Als ik vind dat het antwoord op uw vraag ook interessant kan zijn voor de rest van de gemeenschap, dan zorg ik ervoor dat die geanonimiseerd wordt gepubliceerd, onder het collectief pseudoniem "Bezorgde Bert".

MGTI: wat te doen?

Beste Brecht,

Graag jouw advies. Enkele maanden geleden hadden we de tip van MGT Capital Invest. Heb daar toen in belegd, maar geen stoplos of trailing stop ingelegd. En zat niet achter de knoppen toen de flinke correctie kwam, en had het nieuws van de breuk met McAfee ook te laat gelezen.... dus kortom, ik heb ze nog en sta op een 64% verlies...

Wat denk jij wat nu het beste is om te doen? Count your losses, of nog maar even wachten in de hoop op een rebound? Ik ben positief over cryptos en denk zeker dat er nog veel bedrijven rondom dit fenomeen hier leuk geld mee zullen verdienen (terecht of onterecht). Ik twijfel alleen of MGT het zonder "boef" McAfee wel zal redden...

Graag jouw mening.

Met vriendelijk groet,

Bert

==

Hoi Bert,

Hartelijk dank voor je analyse. Mag je meer doorsturen. Ik zet ook nog even Walter Caers en Jonas Delsaert in cc., die dit aandeel samen met mij op de voet opvolgen. Ik denk dat 2018 een boeiend jaar wordt voor LWLG, zeker indien de 50 Gig modulator kan opgeschaald worden naar nog iets groters. Maar met hun nieuwe laboratorium heb ik daar alle vertrouwen in. Geef het een jaartje extra, en dat bedrijf zal er al veel "rijper" uitzien. Ondertussen accumuleer ik. Zo simpel is het eigenlijk.

Wat je verdere vragen betreft: 40% in cash heb ik niet, wel 40% in goud. Dat had je dus verkeerd gelezen vrees ik. Mijn cashpositie is op dit moment 23%, wat iets te laag is, maar dat komt door een recente investering in private equity.

Mijn cash hou ik aan in:

- girale euro's: geld op drie verschillende bankrekeningen
- chartale euro's: geld in biljetten (van 50) op veilige plaatsen
- girale dollars: op twee verschillende effectenrekeningen
- chartale dollars: geld in biljetten (van 100) op veilige plaatsen
- monero's: verdeeld op drie exchanges

Wat die staatsobligaties betreft: ten eerste stelt Diederik Schmuld langlopende voor. Die gaan volgens hem stijgen in meerwaarde, en net omdat de kortlopende gaan stijgen in rente (en dus de meerwaarde erop zakt). Maar ten tweede ben ik helemaal niet zeker of dat ook echt een goed idee is. Dat ZOU het zijn indien we gaan naar een recessie, omdat geld dan inderdaad in langlopende treasuries vlucht. Maar wat ik dus vrees is een totale crash, al dan niet opzettelijk getriggerd. En dan weet ik niet of die treasuries nog iets waard gaan zijn.

Dus: wat te doen met een beurscrash? Nou: er is een reden dat ik maar voor 15% in aandelen zit, en dan nog enkel in aandelen die expliciet GEEN blue chips zijn. Heb je gemerkt dat bij de laatste correctie noch LWLG noch NB.TO in de klappen deelden? Dat komt omdat dat "closely held stocks" zijn, en ik denk dat zelfs bij een echte beurscrash die heus niet helemaal onderuit zullen gaan.

Na de crash ga ik in "staples" investeren: simpele dingen zoals Coca Cola, Nestlé, dingen die je elke dag nodig hebt. Die mogen namelijk zo duur zijn als ze willen, de consumptie ervan zal niet verminderen. Ook hou ik nu al enkele dividend-aandelen in het oog. Dat lijkt me namelijk de ALLER-beste investering voor na de crash: stijgende meerwaarde op je aandeel + een uitkering van de winst. Al is dat in België fiscaal niet zo interessant, er zijn toch nog steeds aandelen te vinden met een zeer hoog dividend. Plus die meerwaarde natuurlijk.

Ook naar vastgoed zal ik dan kijken. In feite zal dan alles een stuk goedkoper worden. In de tussentijd is de kunst dus vooral inderdaad de liquiditeit goed te organiseren en de kosten laag te houden.

Mail me maar als er nog vragen/opmerkingen zijn.

Beste groeten,

Brecht.

Dag Bert,

MGTI hangt heel hard af van de bitcoin-markt zelf. Het was een manier, voor abonnees die niet zo technisch aangelegd waren, om toch te kunnen investeren in crypto. Maar net zoals crypto zijn dit soort aandelen heel volatiel, dus eigenlijk moet je winst nemen wanneer je kunt. Ik denk bijvoorbeeld niet dat de breuk met McAfee achter de daling van het aandeel zit.

Wat te doen? Wel, dat hangt af van wat je zelf verwacht van de cryptomarkt. Als jij denkt dat we een nieuwe hausse zullen zien, dan kun je dat aandeel gewoon bijhouden. Eens de hype weer aantrekt mogen we verwachten dat alle bitcoin-aandeeltjes mee zullen vloeien. Als je echter denkt dat BTC passé is, dan niet.

Ikzelf weet het niet. Langs de ene kant was een correctie in crypto nodig, en zou het na het aflaten van die stoom nu weer hoger kunnen. Langs de andere kant is het nog maar de vraag of de beloftes die crypto schijnt in te houden ook waar gemaakt zullen kunnen worden. Misschien wordt het alsnog een flop, en dan zakt alles nog verder.

Vandaar dat wij steeds geadviseerd hebben om slechts een klein deel van het vermogen aan crypto te besteden, en wat aandelen betreft zeker niet meer dan 15% - de investeringspiramide volgen dus. Samengevat: ik denk niet dat MGTI door fundamentals bepaald wordt, maar meegaat op de deining van de crypto's. Uw visie daarop moet uw visie op MGTI bepalen.

Beste groeten,

Brecht.

Dank je Brecht,

Ik ben nog positief over crypto op lange termijn (al zal dit altijd een kleiner deel van mijn portefeuille blijven. Alhoewel ik moet toegeven meer dan 15%. Alhoewel ik hier een ander excuus voor heb, om mezelf voor de gek te houden... Crypto zie ik als een ander "potje" mijn inleg in dat potje heb ik er al drie dubbel uitgehaald, dus het

Hoi Brecht,

Dank je voor de uitgebreide uitleg. Ik haal mijn info van deze link, die een RSS-feed is, erg handig:

<https://investorshangout.com/Lightwave-Logic-Inc-LWLG-63958/>

Ik heb een elektrotechnische achtergrond. Leuk is om te zien dat de door licht afgelegde weg door Perkamine de (schakel)snelheid (Ghz) bepaalt. De foto's doen mij denken aan de eerste transistors die als losse eenheden geproduceerd werden. Nu met honderden miljoenen tegelijkertijd op een computerchip. Ik verwacht dus ook hier een verdere miniaturisering met de jaren. Kortere afstanden dus ook hogere snelheden. De huidige elektrische chips werken op nanometer niveau, dat is iets anders dan de millimeters waar LWLG mee werkt. Verdere ontwikkeling is wel nodig om alles stabiel te houden. 2018 wordt zeker een boeiend jaar voor LWLG. Uit het laatste bericht:

"During 2018, we will be compiling a detailed device specifications-sheet to present to several interested parties. Recall that our objective here is to attract an industry partner with the synergistic capabilities necessary to help develop future products that will utilize form factors that would be virtually impossible to achieve with existing legacy technology. We expect 2018 to be even more exciting than 2017. We think it is definitely time to fasten your seat-belts as we mature our polymer technology platform from the prototype stage to commercial."

Ik verwacht wel dat ze commercieel gaan in 2018. Zie bovenstaand citaat. Ik denk meer in cycli. De eerste was de ontwikkeling van het product Perkamine. Lebbly nam het toen over en maakte het product toepasbaar. Daarna volgt niet alleen een uitbreiding in het aantal toepassingen maar ook de verhoging van de schakelsnelheid. Weer een aparte cyclus.

Ik zag dit al eerder dat de einde van deze cyclus in mei/juni zou zijn en heb daardoor versneld in januari en februari tegen een bodemprijs ingekocht. Nu rustig achterover zitten. Denk er ook over om 10% van mijn positie te behouden. De potentie op langere termijn is gewoon te leuk om het aandeel te laten gaan. Alleen als het rendoert natuurlijk. Wel leuk om te zien inderdaad bij een aandelenmarktdip LWLG en NB.TO geen krimp geven. Geeft ook aan dat ze net boven de steunlijn opereren en er geen lucht in zit. Alleen maar opwaartse potentie.

Beste groeten,

Bert

==

Dag Bert,

Het is mogelijk dat LWLG commercieel gaat in 2018, maar in wezen interesseert mij dat nog niet echt. Ik vind het veel belangrijker dat de technologie in-house volledig op punt wordt gezet, zodat ze onklopbaar worden tegenover de concurrentie, en ze dan ineens "with a slam" in de markt komen. Maar misschien ligt dat aan mijn aard; ik hou van "extreme ownership" - alle factoren beheersen, zodat niets fout kan lopen. En ik denk dat Lebbly ook zo denkt.

Beste groeten,

Brecht

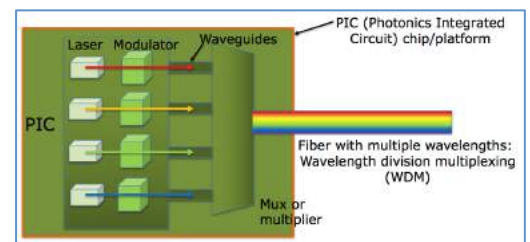
is alleen nog maar een deel van de winst, alhoewel meer dan 15% van mn totaal...

Niet dat het inferieur geld is... maar ik neem hier het risico. Zelf als ik het allemaal verlies is het voor mij nog steeds een heel mooi en positief avontuur geweest en zal ik er niet minder om slapen. En naast crypto als belegging zie ik het ook als investering in het ideaal dat het nastreeft.

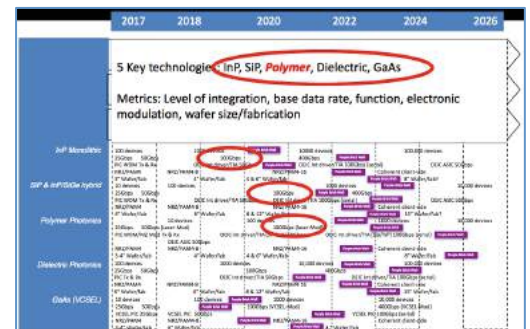
Maar goed, bedankt voor je visie. Mijn twijfels waren met name of MGT het tov de "industry" het zou redden, nu ook zonder de "shill" McAfee (waar ik geen fan van ben, maar hij weet wel te verkopen - keep your enemies close -). Ik heb besloten MGT nog maar even aan te houden en wat dichterbij proberen te volgen.

Groet,

Bert

Afbeelding van wat binnenin zo'n LWLG-modulator gebeurt. Uit de presentatie die Dr. Lebbly gaf op de PIC-conference in Brussel.

Wat ik ook graag zie: een gedetailleerde marktanalyse van de vele andere technologieën die zogezegd een oplossing zouden bieden. De paarse vakjes die je ziet is de zogenaamde "purple brick wall": daar weegt de kost van de nieuwe technologie niet meer op tegen de investering die je ervoor moet maken. Polymeren (wat LWLG in huis heeft) duwt die purple brick wall tot voorbij elke bestaande technologie. En wij zijn daarvan nu toch wel aandeelhouder zeker? Weehaah!

Onder is materialistisch: het denkt in termen van het herverdelen wat er is. Het is absoluut niet geïnteresseerd in creativiteit, vrijheid of gelijkheid. Dat is allemaal discours om de eigen machtswellust te verbergen. Het is een cynische visie op de massa. Men ziet de massa als schapen die vragen om uitgemolken te worden. Beide socialisme en liberalisme zijn materialistische politieke filosofieën.

Boven is transcendentiaal, wat een woord is dat ik liever gebruik dan “spiritueel”. Het denkt over de mens in termen van de taak die hij in de kosmos heeft, en materie wordt gezien als het middel om die taak te vervullen. Democratie, welbegrepen, en aristocratie, welbegrepen, zijn wel degelijk gericht op het hogere algemene goed: vervult iemand zijn taak niet, dan wordt dat systematisch gecorrigeerd.

Links is begeistert door het idee van totale gelijkheid, die echter nooit bereikt kan worden, omdat je, om iedereen gelijk te maken, al meteen iedereen anders moet behandelen. De gelijkmakers worden op die manier méér dan de gelijkgemaakten, en dus beland je in surreële situaties, zoals die beschreven staan in “Animal Farm” van de visionaire Orwell.

Rechts is begeistert door het idee van totale vrijheid, die echter nooit bereikt kan worden, omdat je, om totaal vrij te zijn, afspraken met anderen moet kunnen maken. Die andere, echter, hoeft in een filosofie van totale vrijheid – totale – niet eens zijn afspraken na te komen. Er moet dus minstens een principe zijn – een arché – die het samenleven stuurt.

De drie principes die ik voorstel zijn het NAP, het NPP en het NCP. Het NAP of Non-Agressie-Principe stelt dat je volledig vrij bent om te doen wat je wil, als je er een ander of zijn bezittingen maar niet mee schaadt. Het NPP of Non-Perversie-Principe stelt dat het deel leeft voor het geheel, en dat geheel nooit ten dienste mag staan van het deel. En het NCP of non-contradictieprincipe is evident.

De triarchie is in mijn ogen de beste garantie op een vrije en welvarende samenleving.

Investeringspiramide

Instap	Naam	Symbool	Instap	Nu	Winst/Verlies	Risico	Advies
Aandelen	15 %						
15-1-2014	Niocorp Developm.	NB.TO	0.23	0.52	126%	Laag	Wachten
20-5-2014	Lightwave Logic	LWLG	0.75	1.24	64%	Midden	Kopen
25-10-2017	Suisse Centr. Bank	SNBN	3812	6240	63%	Midden	Kopen
Zilver+ Crypto	15 %						
30-6-2011	Fysiek zilver (EUR)	XAG	16.26	13.74	-15.50%	Laag	Kopen
7/1/2012	Bitcoin (USD)	BTC	5.36	8538	159191%	Middel	Kopen*
12/3/2015	Monero (USD)	XMR	0.60	205	34066%	Hoog	Kopen*
Cash	30 %	enkel EUR	HET IS VERSTANDIG WAT DOLLARS TE KOPEN				
Goud	40 %						
30-6-2011	Fysiek goud (EUR)	XAU	1120	1090	-2.68%	Laag	Kopen

(*) met dien verstande: BTC kopen rond 8300, stoploss rond 7900. XMR kopen rond 200, stoploss rond 180.

Volgens **li·ber·ta·ri·ërs** zijn mensen vrij om te denken en doen wat ze willen, mits ze daarbij anderen niet in hún vrijheid beperken. Zij verkiezen vrijwillige oplossingen vanuit de gemeenschap boven dwingende oplossingen vanuit de overheid en erkennen dat een vrije samenleving menselijker, welvarender en gelukkiger is.

